

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 122

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums

2009. gada 16. maijs

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

Komisijas Regula (EK) Nr. 404/2009 (2009. gada 15. maijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 1

Komisijas Regula (EK) Nr. 405/2009 (2009. gada 15. maijs), ar ko nosaka no 2009. gada 16. maija piemērojamo ievadmu nodokli labības nozarē 3

DIREKTĪVAS

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/23/EK (2009. gada 23. aprīlis) par neautomātiskiem svāriem (Kodificēta versija) ⁽¹⁾ 6

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/38/EK (2009. gada 6. maijs) par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklausišanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

II Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta

LĒMUMI

Komisija

2009/386/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2009. gada 15. maijs) par trīs dalībnieku iecelšanu Grāmatvedības standartu pārskata grupā, kas izveidota ar Lēmumu 2006/505/EK, ar ko izveido Grāmatvedības standartu pārskata grupu, lai konsultētu Komisiju par Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (EFRAG) atzinumu objektivitāti un neitralitāti 45

IETEIKUMI

Komisija

2009/387/EK:

- ★ Komisijas Ieteikums (2009. gada 12. maijs) par privātuma un datu aizsardzības principu īstenošanu saistībā ar radiofrekvenciālās identificēšanas lietojumiem (izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 3200) 47

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 404/2009

(2009. gada 15. maijs),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 16. maijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 15. maijā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	JO	73,9
	MA	48,9
	MK	80,5
	TN	115,0
	TR	101,0
	ZZ	83,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	32,7
	TR	148,4
	ZZ	112,2
0709 90 70	JO	216,7
	TR	120,2
	ZZ	168,5
0805 10 20	EG	42,4
	IL	55,0
	MA	48,3
	TN	49,2
	TR	99,9
	US	49,3
	ZZ	57,4
0805 50 10	AR	50,9
	TR	47,7
	ZA	59,1
	ZZ	52,6
0808 10 80	AR	81,8
	BR	75,3
	CL	76,2
	CN	97,7
	MK	42,0
	NZ	104,1
	US	128,1
	UY	71,7
	ZA	85,7
	ZZ	84,7

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 405/2009**(2009. gada 15. maijs),****ar ko nosaka no 2009. gada 16. maija piemērojamo ievadumuitas nodokli labības nozarē**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 1996. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 1249/96 par Padomes Regulas (EEK) Nr. 1766/92 piemērošanas noteikumiem (ievadumuitas nodokļi labības nozarē) ⁽²⁾ un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 1. punktā paredzēts, ka produktiem ar KN kodu 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (augstas kvalitātes parastie kvieši), 1002, ex 1005, izņemot hibrīdu sēklas, un ex 1007, izņemot hibrīdu sēklas materiālu, ievadumuitas nodoklis ir vienāds ar intervences cenu šādu produktu importam, kura palielināta par 55 % un no kuras atskaitīta attiecīgajam sūtījumam piemērojamā CIF importa cena. Šis nodoklis tomēr nedrīkst pārsniegt kopējā muitas tarifa nodokļu likmi.

- (2) Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 2. punktā paredzēts, ka, aprēķinot tā paša panta 1. punktā minēto ievadumuitas nodokli, attiecīgajiem produktiem regulāri jānosaka reprezentatīvas CIF importa cenas.

- (3) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 2. punktu izmantojamā cena ievadumuitas nodokļa aprēķināšanai produktiem ar KN kodu 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (augstas kvalitātes parastie kvieši), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 un 1007 00 90 ir reprezentatīvā dienas CIF importa cena, kas noteikta pēc minētās regulas 4. pantā paredzētās metodes.

- (4) Laikposmam no 2009. gada 16. maija jānosaka ievadumuitas nodoklis, ko piemēro līdz tam laikam, kamēr stājas spēkā jauns ievadumuitas nodoklis,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

No 2009. gada 16. maija, piemērojamais Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 1. punktā minētais ievadumuitas nodoklis labības nozarē, pamatojoties uz šīs regulas II pielikumā norādīto informāciju, ir noteikts šīs regulas I pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 16. maijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 15. maijā

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 161, 29.6.1996., 125. lpp.

I PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 1. punktā minētais ievedmuitas nodoklis, ko piemēro no 2009. gada 16. maija

KN kods	Preču apraksts	Ievedmuitas nodoklis ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Cietie KVIEŠI, augsta kvalitāte	0,00
	vidēji augsta kvalitāte	0,00
	zema kvalitāte	0,00
1001 90 91	Mīkstie KVIEŠI, sēklas	0,00
ex 1001 90 99	Mīkstie KVIEŠI, augsta kvalitāte, nav paredzēti sēšanai	0,00
1002 00 00	RUDZI	40,83
1005 10 90	KUKURŪZA, sēklas, izņemot hibrīdu sēklas	12,13
1005 90 00	KUKURŪZA, izņemot sēklas ⁽²⁾	12,13
1007 00 90	Graudu SORGO, izņemot sēšanai paredzētus hibrīdus	40,83

⁽¹⁾ Par precēm, ko Kopienā ievieš pāri Atlantijas okeānam vai pa Suecas kanālu, importētājs saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 4. punkta noteikumiem var saņemt šādu nodokļa samazinājumu:

- 3 EUR/t, ja izkraušanas osta atrodas Vidusjūras piekrastē,
- 2 EUR/t, ja izkraušanas osta atrodas Dānijā, Igaunijā, Īrijā, Latvijā, Lietuvā, Polijā, Somijā, Zviedrijā, Apvienotajā Karalistē vai Ibērijas pussalas Atlantijas piekrastē.

⁽²⁾ Importētājs var saņemt vienotas likmes samazinājumu, kura apmērs ir 24 EUR/t, ja ir izpildīti Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 5. punktā paredzētie nosacījumi.

II PIELIKUMS

Dati I pielikumā noteiktā ievadmuītas nodokļa aprēķināšanai

1.5.2009-14.5.2009

1) Vidējie rādītāji par laika posmu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 2. punktā.

(EUR/t)

	Mīkstie kvieši ⁽¹⁾	Kukurūza	Cietie kvieši, augsta kvalitāte	Cietie kvieši, vidēji augsta kvalitāte ⁽²⁾	Cietie kvieši, zema kvalitāte ⁽³⁾	Mieži
Birža	Minnēapolis	Chicago	—	—	—	—
Kotējums	203,46	122,31	—	—	—	—
FOB cena, ASV	—	—	209,29	199,29	179,29	104,36
Piemaksa par Persijas līča reģionu	—	11,25	—	—	—	—
Piemaksa par Lielo Ezeru reģionu	15,02	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Ietverta piemaksa 14 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 3. punkts).⁽²⁾ Atlaide 10 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 3. punkts).⁽³⁾ Atlaide 30 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 3. punkts).

2) Vidējie rādītāji par laika posmu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 2. punktā.

Fraktēšanas izmaksas: Meksikas līcis–Roterdama 16,34 EUR/t

Fraktēšanas izmaksas: Lielo Ezeru reģions–Roterdama 16,83 EUR/t

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/23/EK

(2009. gada 23. aprīlis)

par neautomātiskiem svariem

(Kodificēta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

arī paredz pārbaudes procedūras pirms un pēc ekspluatācijas sākšanas. Šie obligātie noteikumi nenovēršami nerada atšķirīgu aizsargātības līmeni dažādās dalībvalstīs, tomēr to atšķirības dēļ kavē tirdzniecību Kopienā.

(4) Šajā direktīvā būtu jādefinē tikai obligātas prasības un pamatprasības attiecībā uz mērījumiem un neautomātiskiem svariem. Lai atvieglotu atbilstības pamatprasībām pierādīšanu, ir vajadzīgi Eiropas līmenī saskaņoti standarti, jo īpaši attiecībā uz metroloģiskajām īpašībām, kā arī projekta un konstrukcijas īpašībām, lai varētu uzskatīt, ka ierīces, kas atbilst šiem saskaņotajiem standartiem, atbilst pamatprasībām. Šos Eiropas līmenī saskaņotos standartus izstrādā privātas organizācijas, un tiem būtu jāpaliek neobligātiem dokumentiem. Šā iemesla dēļ Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) un Eiropas Elektrotehnikas standartizācijas komiteja (Cenelec) un Eiropas Telekomunikāciju standartu institūts (ETSI) saskaņā ar 2003. gada 28. marta parakstītajām vispārējām norādēm ⁽³⁾ par Komisijas un Eiropas brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) un šo trīs iestāžu sadarbību ir atzītas kā iestādes, kas ir kompetentas pieņemt saskaņotus standartus.

(1) Padomes Direktīva 90/384/EEK (1990. gada 20. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz neautomātiskiem svariem ⁽³⁾ ir būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu labad būtu lietderīgi veikt minētās direktīvas kodifikāciju.

(2) Dalībvalstu pienākums ir pasargāt sabiedrību no nepareiziem svēršanas darbību rezultātiem, ko iegūst, noteiktiem mērķiem izmantojot neautomātiskos svarus.

(3) Katrā dalībvalstī obligāti noteikumi konkrēti paredz nepieciešamās prasības neautomātisko svaru darbībai, precīzi nosakot metroloģiskas un tehniskas prasības, kā

(5) Ir pieņemta virkne direktīvu, kas paredzētas tehnisko šķēršļu atcelšanai tirdzniecībā saskaņā ar principiem, kas noteikti Padomes 1985. gada 7. maija rezolūcijā par jaunu pieeju tehniskajai saskaņošanai un standartiem ⁽⁶⁾; katra no šīm direktīvām paredz "EK" atbilstības marķējumu. Komisija savā 1989. gada 15. jūnija paziņojumā ⁽⁷⁾ par vispārēju pieeju sertifikācijai un testēšanai izvirzīja priekšlikumu par kopīgu noteikumu izstrādi attiecībā uz "EK" atbilstības marķējumu pēc vienota parauga. Padome savā 1989. gada 21. decembra rezolūcijā par vispārēju pieeju atbilstības vērtējumam ⁽⁸⁾ par galveno principu apstiprināja konsekventas pieejas pieņemšanu attiecībā uz "EK" atbilstības marķējuma lietošanu. Divi jaunās pieejas pamatelementi, kas būtu jāievēro, ir galvenās prasības un atbilstības vērtējuma procedūras.

⁽¹⁾ OV C 44, 16.2.2008., 33. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 11. decembra Atzinums (OV C 323 E, 18.12.2008., 57. lpp.) un Padomes 2009. gada 23. marta Lēmums.

⁽³⁾ OV L 189, 20.7.1990., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Sk. VII pielikuma A daļu.

⁽⁵⁾ OV C 91, 16.4.2003., 7. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 136, 4.6.1985., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 267, 19.10.1989., 3. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 10, 16.1.1990., 1. lpp.

- (6) Lai nodrošinātu efektīvu aizsardzību lietotājiem un trešām personām, vajadzīgs novērtējums par atbilstību attiecīgajiem metroloģiskajiem un tehniskajiem noteikumiem. Esošās atbilstības novērtējuma procedūras dažādās dalībvalstīs atšķiras. Lai izvairītos no vairākkārtējiem atbilstības novērtējumiem, kas faktiski ir šķēršļi brīvai svaru aprītei, būtu lietderīgi izveidot kārtību dalībvalstu atbilstības procedūru savstarpējai atzišanai. Lai atvieglotu savstarpēju atbilstības novērtējuma procedūru atzišanu, būtu lietderīgi izveidot jo īpaši Kopienas procedūru līdz ar kritērijiem, kā izraudzīties organizācijas, kas atbild par to uzdevumu veikšanu, kuri ir būtiski atbilstības novērtējuma procedūrām.
- (7) Tādēļ ir būtiski nodrošināt, ka šādas izraudzītas organizācijas garantē augstu kvalitātes līmeni visā Kopienā.
- (8) Tam, ka uz neautomātiskajiem svāriem ir "EK" atbilstības marķējums un uzlīme ar M burtu, būtu jānorāda, ka šie svāri atbilst šīs direktīvas noteikumiem un tāpēc nav vajadzības atkārtot reiz jau veikto atbilstības novērtējumu.
- (9) Šī direktīva nedrīkstētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem VII pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai,
- iv) masas noteikšana medicīnas praksē, sverot pacientus novērošanas, diagnosticēšanas un ārstniecības vajadzībām;
- v) masas noteikšana farmācijā, lai pagatavotu zāles pēc receptes, kā arī masas noteikšana analīzēs, ko veic medicīnas un farmācijas laboratorijās;
- vi) cenas noteikšana atkarībā no masas, tieši tirgojot preces sabiedrībai un veidojot gatavus iepakojumus;
- b) visi citi lietošanas veidi, kas nav uzskaitīti a) apakšpunktā.

2. pants

Šajā direktīvā:

- 1) "svāri" ir mērierīce, ko lieto, lai noteiktu ķermeņa masu, izmantojot gravitācijas spēka iedarbību uz šo ķermeni; svarus var lietot arī tam, lai noteiktu citus ar svāriem saistītus lielumus, daudzumus, parametrus vai īpašības;
- 2) "neautomātiskie svāri" vai "svāri" ir svāri, kam svēršanas laikā vajadzīga tos apkalpojošas personas iejaukšanās;
- 3) "saskaņots standarts" ir tehniska specifikācija (Eiropas standarts vai saskaņots dokuments), ko Komisijas uzdevumā pieņēmusi Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) un Eiropas Elektrotehnikas standartizācijas komiteja (Cenelec) vai Eiropas Telekomunikāciju standartu institūts (ETSI), vai divas vai trīs no šīm organizācijām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā⁽¹⁾, kā arī saskaņā ar vispārējām nostādnēm par sadarbību Komisijas, Eiropas brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) un šo trīs organizāciju starpā, kas parakstītas 2003. gada 28. martā.

3. pants

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. NODAĻA

DARBĪBAS JOMA, LAIŠANA TIRGŪ UN BRĪVA APRĪTE

1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz visiem neautomātiskajiem svāriem.
2. Šajā direktīvā nošķir šādas neautomātiskās svaru lietošanas kategorijas:

- a) i) masas noteikšana komercdarījumos;
- ii) masas noteikšana, lai aprēķinātu nodevu, tarifu, nodokli, prēmiju, sodanaudu, kompensāciju, atlīdzību vai tamlīdzīgu maksājumu;
- iii) masas noteikšana normatīvo un administratīvo aktu piemērošanai, kā arī eksperta atzinuma sniegšanai tiesā;

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka tirgū tiek laisti tikai tie svāri, kuri atbilst šīs direktīvas prasībām.

2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nepieļautu ekspluatāciju 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā uzskaitītajiem pielietojuma veidiem, ja tie neatbilst uz tiem attiecināmajām šīs direktīvas prasībām un sakarā ar to tiem nav 11. pantā paredzētā "EK" atbilstības marķējuma.

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

4. pants

Svāriem, ko izmanto lietošanas veidiem, kas uzskatīti 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā, jāatbilst I pielikumā uzskaitītajām pamatprasībām.

Ja svāri ietver ierīces, ko neizmanto lietošanas veidiem, kas minēti 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā, vai svāri ir ar tādām savienoti, pamatprasības neattiecas uz šādām ierīcēm.

5. pants

1. Dalībvalstis nekavē tādu svaru laišanu tirgū, kas atbilst šīs direktīvas prasībām.

2. Dalībvalstis nekavē sākt izmantot svarus lietošanas veidiem, kas uzskaitīti 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā, ja šie svāri atbilst šīs direktīvas prasībām.

6. pants

1. Dalībvalstis pieņem, ka I pielikumā definētajām pamatprasībām atbilst tādi svāri, kas atbilst attiecīgajiem valsts standartiem, kuri īsteno saskaņotos standartus, kas atbilst šīm prasībām.

2. Komisija publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī atsaucē uz 1. punktā minētajiem saskaņotajiem standartiem.

Dalībvalstis publicē atsaucē uz 1. punktā minētajiem valsts standartiem.

7. pants

Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka 6. panta 1. punktā minētie saskaņotie standarti pilnībā neatbilst I pielikumā definētajām pamatprasībām, Komisija vai attiecīgā dalībvalsts šo jautājumu, izklāstot savas nostājas iemeslus, iesniedz izskatīšanai Pastāvīgajā komitejā (turpmāk tekstā "Komiteja"), kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 98/34/EK 5. pantu.

Komiteja nekavējoties sniedz savu atzinumu.

Saskaņā ar Komitejas atzinumu Komisija paziņo dalībvalstīm, minētie standarti jāsvīturo no 6. panta 2. punktā minētajām publikācijām.

8. pants

1. Ja kāda dalībvalsts uzskata, ka šīs direktīvas prasībām neatbilst svāri, uz kuriem ir "EK" atbilstības marķējums, kas minēts II pielikuma 2., 3. un 4. iedaļā, un kuri ir pareizi uzstādīti un izmantoti nolūkiem, kam tie paredzēti, tā veic vajadzīgos pasākumus, lai atsauktu šos svarus no tirgus vai lai aizliegtu vai ierobežotu to lietošanu un/vai laišanu tirgū.

Attiecīgā dalībvalsts tūlīt informē Komisiju par katru tādu pasākumu, uzrādot šāda lēmuma iemeslus un jo īpaši to, vai neatbilstību izraisa:

- a) neatbilstība I pielikumā definētajām pamatprasībām, ja svāri neatbilst saskaņotajiem standartiem, kas minēti 6. panta 1. punktā;
- b) nepareiza saskaņoto standartu, kas minēti 6. panta 1. punktā, piemērošana;
- c) trūkumi pašos saskaņotajos standartos, kas minēti 6. panta 1. punktā.

2. Komisija apspriežas ar iesaistītajām pusēm, cik drīz vien iespējams.

Pēc šādām apspriedēm Komisija nekavējoties informē to dalībvalsti, kas veikusi pasākumus, par apspriežu iznākumu. Ja tā konstatē, ka pasākumi ir pamatoti, tā par to tūlīt informē arī pārējās dalībvalstis.

Ja lēmums pieņemts sakarā ar trūkumiem standartos un ja dalībvalsts, kas veikusi pasākumus, nolēmusi tos turpināt, Komisija, apspriedusies ar attiecīgām pusēm, divos mēnešos iesniedz šo jautājumu komitejai, kā arī pēc tam sāk 7. pantā minēto procedūru.

3. Ja svāriem, kas neatbilst attiecīgajām prasībām, ir "EK" atbilstības marķējums, kompetentā dalībvalsts attiecīgi vēršas pret marķētāju, un par to informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

4. Komisija nodrošina, lai dalībvalstis tiktu pastāvīgi informētas par šīs procedūras gaitu un rezultātiem.

2. NODAĻA

ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒJUMS

9. pants

1. Svaru atbilstību I pielikumā izklāstītajām pamatprasībām var apliecināt ar kādu no turpmāk minētajām procedūrām, ko izraugās pieteikuma iesniedzējs:

- a) EK tipa pārbaude, kas minēta II pielikuma 1. punktā, pēc kuras seko vai nu EK tipa atbilstības deklarācija (ražojuma kvalitātes garantija), kas minēta II pielikuma 2. punktā, vai EK verifikācija, kas minēta II pielikuma 3. punktā;

EK tipa pārbaude tomēr nav obligāta svariem, kuros neizmanto elektroniskas ierīces un kuru slodzes mērīšanas ierīcē nav izmantota atspere uzliktā smaguma līdzsvarošanai;

- b) EK vienības verifikācija, kā minēts II pielikuma 4. punktā.

2. Dokumentus un korespondenci, kas attiecas uz 1. punktā minētajām procedūrām, sastāda tās dalībvalsts valsts valodā, kurā šīs procedūras veic, vai valodā, kas ir pieņemama iestādei, kura paziņota saskaņā ar 10. panta 1. punktu.

3. Ja uz svariem attiecas citas direktīvas, kas nosaka citus aspektus un kas arī paredz "EK" atbilstības marķējumu, tad šis marķējums liecina, ka svari uzskatāmi par atbilstošiem arī šo citu direktīvu noteikumiem.

Tomēr, ja viena vai vairākas no direktīvām, kas attiecas uz svariem, pārejas periodā ļauj ražotājam izvēlēties piemērojamos noteikumus, tad "EK" atbilstības marķējums liecina par atbilstību tikai tām direktīvām, kuras ražotājs ir piemērojis ražojumam. Šajā gadījumā atsaucēm uz piemērotajām direktīvām, kuras publicētas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, jābūt direktīvās noteiktajos dokumentos, paziņojumos vai instrukcijās, ko pievieno šiem svariem.

10. pants

1. Dalībvalsts informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par iestādēm, kuras tās izvirzījušas 9. pantā minēto procedūru izpildei, un par konkrētiem uzdevumiem, kuru izpilde šīm iestādēm ir uzdota, kā arī par identifikācijas numuriem, ko tām iepriekš piešķīrusi Komisija.

Komisija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicē paziņoto iestāžu sarakstu kopā ar to identifikācijas numuriem un uzde-

vumiem, kuru izpildei tās ir pilnvarotas. Komisija nodrošina šā saraksta atjaunināšanu.

2. Lai izraudzītos iestādes, dalībvalstis piemēro obligātos kritērijus, kas ietverti V pielikumā. Iestādes, kas atbilst kritērijiem, kuri fiksēti attiecīgajos saskaņotajos standartos, uzskatāmas par tādām, kas atbilst šajā pielikumā ietvertajiem kritērijiem.

3. Dalībvalsts, kas ir izraudzījusies kādu iestādi, atsauc šo lēmumu, ja konstatē, ka šī iestāde vairs neatbilst 2. punktā minētajiem izraudzīšanas kritērijiem. Tā nekavējoties par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

3. NODAĻA

"EK" ATBILSTĪBAS MARĶĒJUMS UN UZRAKSTI

11. pants

1. Svariem, kam konstatēta EK atbilstība, "EK" atbilstības marķējumu un obligātos papildu datus, kas aprakstīti IV pielikuma 1. punktā, norāda skaidri saskatāmi, viegli salasāmi un neizdzēšami.

2. Uzrakstus, kas minēti IV pielikuma 2. punktā, skaidri saskatāmi, viegli salasāmi un neizdzēšami norāda visiem pārējiem svariem.

3. Aizliegts pie svariem piestiprināt marķējumus, ko trešās personas, pēc formas un nozīmes, var sajaukt ar "EK" atbilstības marķējumu. Jebkuru citu marķējumu drīkst piestiprināt pie svariem, ja tas nemazina "EK" atbilstības marķējumu redzamību un salasāmību.

12. pants

Neskarot 8. pantu:

a) ja kāda dalībvalsts konstatē, ka "EK" atbilstības marķējums ir piestiprināts nepamatoti, ražotāja vai viņa pilnvarotā pārstāvja, kas reģistrēts Kopienā, pienākums ir nodrošināt svaru atbilstību saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz "EK" atbilstības marķējumu, un izbeigt pārkāpumu saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts nosacījumiem;

b) ja neatbilstība turpinās, dalībvalstij jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai ierobežotu vai aizliegtu attiecīgo svaru laišanu tirgū vai nodrošinātu to izņemšanu no tirgus saskaņā ar 8. pantā paredzētajām procedūrām.

13. pants

Ja kādos svaros, ko izmanto kādā no lietošanas kategorijām, kas uzskaitītas 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā, iekļaujas ierīces, uz ko neattiecas 9. pantā minētais atbilstības novērtējums, vai šie svāri ir savienoti ar šādām ierīcēm, uz katras šādas ierīces ir simbols, kas ierobežo tās lietošanu, kā noteikts IV pielikuma 3. punktā. Šo simbolu ierīcēm uzliek skaidri saskatāmi un neizdzēšami.

4. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI*14. pants*

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka svāri, uz kuriem ir "EK" atbilstības marķējums, kas apliecina atbilstību šīs direktīvas prasībām, aizvien atbilstu šīm prasībām.

15. pants

Visos lēmumos, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu un izraisa kādu svaru lietošanas ierobežojumu, ir precīzi jāizklāsta to pamatojums.

Šādu lēmumu tūlīt dara zināmu attiecīgai pusei, vienlaikus informējot par to, kādus tiesiskas aizsardzības līdzekļus spēkā esošie tiesību akti tai paredz konkrētajā dalībvalstī, un par šādu tiesiskas aizsardzības līdzekļu izmantošanas termiņiem.

16. pants

Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

17. pants

Direktīvu 90/384/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar VII pielikuma A daļā minētajām direktīvām, ar šo atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem VII pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un tās piemērošanai.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu VIII pielikumā.

18. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

19. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
P. NEČAS

I PIELIKUMS

PAMATPRASĪBAS

Izmantota terminoloģija, ko lieto Starptautiskā reglamentētās metroloģijas organizācija.

Iepriekšēja piebilde

Ja svaros ir vairāk nekā viena rezultātu parādīšanas vai drukāšanas ierīce vai ja šie svari ir savienoti ar vairāk nekā vienu rezultātu parādīšanas vai drukāšanas ierīci, ko izmanto lietošanas veidiem, kas uzskaitīti 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā, šīm ierīcēm, kas atkārti svēršanas rezultātus un nevar ietekmēt pareizu svaru darbību, nav jāatbilst pamatprasībām, ja svēršanas rezultātus pareizi un neizdzēšami drukā vai reģistrē svaru daļa, kas atbilst pamatprasībām, un ja rezultātiem var piekļūt abas puses, kas ieinteresētas mērījumā. Svariem, ko izmanto, tieši tirgojot preces sabiedrībai, ierīcēm, ar ko rezultātus drukā vai parāda pārdevējam un klientam, tomēr jāatbilst pamatprasībām.

METROLOĢISKAS PRASĪBAS

1. Masas vienības

Lieto masas vienības, kas ir likumīgas vienības Padomes Direktīvas 80/181/EEK (1979. gada 20. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mērvienībām ⁽¹⁾ nozīmē.

Ja ievērots šis nosacījums, pieļaujamās šādas vienības:

- SI vienības: kilograms, mikrograms, miligrams, grams, tonna,
- angļu masas vienība: Trojas unce, sverot dārgmetālus,
- citas vienības, kas nav SI sistēmā: metriskais karāts, sverot dārgakmeņus.

Svariem, kuros izmanto iepriekšminēto angļu masas vienību, attiecīgās turpmāk norādītās pamatprasības pārvērs minētajā angļu vienībā ar vienkāršu interpolāciju.

2. Precizitātes kategorijas

2.1. Noteiktas šādas precizitātes kategorijas:

- I speciālie svari
- II augstas precizitātes svari
- III vidējas precizitātes svari
- IIII parastie svari

Šo kategoriju specifiskācija norādīta 1. tabulā.

1. tabula

Precizitātes kategorijas

Kategorija	Etalona skalas intervāls (e)	Minimālā slodze (Min)	Etalona skalas intervālu skaits $n = \frac{\text{Max}}{e}$	
		minimālā vērtība	minimālā vērtība	maksimālā vērtība
I	0,001 g ≤ e	100 e	50 000	—
II	0,001 g ≤ e ≤ 0,05 g	20 e	100	100 000
	0,1 g ≤ e	50 e	5 000	100 000
III	0,1 g ≤ e ≤ 2 g	20 e	100	10 000
	5 g ≤ e	20 e	500	10 000
IIII	5 g ≤ e	10 e	100	1 000

Pārveidojumu tarifu noteikšanas vajadzībām minimālo slodzi II un III kategorijas svari samazina līdz 5e.

⁽¹⁾ OV L 39, 15.2.1980., 40. lpp.

2.2. Skalas intervāli

2.2.1. Faktiskie skalas intervāli (d) un etalona skalas intervāli (e) ir šādā formā:

$$1 \times 10^k, 2 \times 10^k, \text{ vai } 5 \times 10^k \text{ masas vienības,}$$

kur k ir vesels skaitlis vai nulle.

2.2.2. Visiem svariem, kam nav rezultātu parādīšanas palīgierīces:

$$d = e.$$

2.2.3. Svariem ar rezultātu parādīšanas palīgierīci piemēro šādus nosacījumus:

$$e = 1 \times 10^k \text{ g}$$

$$d < e \leq 10 d,$$

izņemot I kategorijas svarus, kam $d < 10^{-4} \text{ g}$, tiem $e = 10^{-3} \text{ g}$.

3. Klasifikācija

3.1. Svari ar vienu svēršanas diapazonu

Svari, kas aprīkoti ar rezultātu parādīšanas palīgierīci, pieder I vai II kategorijai. Šiem svariem minimālās slodzes apakšējo robežu šajās divās kategorijās iegūst, 1. tabulas 3. ailē etalona skalas intervālu (e) aizstājot ar faktiskās skalas intervālu (d).

Ja $d < 10^{-4} \text{ g}$, I kategorijas maksimālā slodze var būt mazāka nekā 50 000 e.

3.2. Svari ar vairākiem svēršanas diapazoniem

Vairāki svēršanas diapazoni ir pieļaujami ar noteikumu, ka tie skaidri norādīti uz svariem. Katru atsevišķo svēršanas diapazonu klasificē saskaņā ar 3.1. punktu. Ja svēršanas diapazoni ir dažādās precizitātes kategorijās, svariem jāatbilst stingrākajām prasībām, kas attiecas uz precizitātes kategorijām, kurās ir svēršanas diapazoni.

3.3. Daudzintervālu svari

3.3.1. Svari ar vienu svēršanas diapazonu var būt vairāki daļēji svēršanas diapazoni (daudzintervālu svari).

Daudzintervālu svarus neapriko ar rezultātu parādīšanas papildierīci.

3.3.2. Katru daudzintervālu svaru daļējo svēršanas diapazonu i definē, izmantojot:

— tā etalona skalas intervālu e_i	ar $e_{(i+1)} > e_i$
— tā maksimālo slodzi Max_i	ar $\text{Max}_r = \text{Max}$
— tā minimālo slodzi Min_i	ar $\text{Min}_i = \text{Max}_{(i-1)}$
	un $\text{Min}_1 = \text{Min}$

kur:

$$i = 1, 2, \dots, r,$$

i = daļējā svēršanas diapazona numurs,

r = kopējais daļējo svēršanas diapazonu skaits.

Visas slodzes ir neto smaguma slodzes neatkarīgi no jebkādas izmantotās taras svara.

3.3.3. Daļējos svēršanas diapazonus klasificē atbilstīgi 2. tabulai. Visi daļējie svēršanas diapazoni ir vienā precizitātes kategorijā, un tā ir svaru precizitātes kategorija.

2. tabula

Daudzintervālu svāri

$i = 1, 2, \dots, r$

i = daļējā svēršanas diapazona numurs,

r = kopējais daļējo svēršanas diapazonu skaits.

Kategorija	Etalona skalas intervāls (e)	Minimālā slodze (Min)	Etalona skalas intervālu skaits	
		minimālā vērtība	minimālā vērtība (1) $n = \frac{Max_i}{e_{(i+1)}}$	maksimālā vērtība $n = \frac{Max_i}{e_i}$
I	0,001 $g \leq e_i$	100 e_1	50 000	—
II	0,001 $g \leq e_i \leq 0,05 \text{ g}$	20 e_1	5 000	100 000
	0,1 $g \leq e_i$	50 e_1	5 000	100 000
III	0,1 $g \leq e_i$	20 e_1	500	10 000
IIII	5 $g \leq e_i$	10 e_1	50	1 000

(1) Ja $i = r$, piemēro attiecīgo 1. tabulas aili, e aizvieto ar e_1 .

4. Precizitāte

- 4.1. Īstenojot 9. pantā noteiktās procedūras, rezultātu parādīšanas kļūda nedrīkst pārsniegt maksimāli pieļaujamo rezultātu parādīšanas kļūdu, kas parādīta 3. tabulā. Ja rezultātus parāda ciparu formā, rezultātu parādīšanas kļūdu koriģē, ņemot vērā noapaļošanas kļūdu.

Maksimāli pieļaujamās kļūdas attiecas uz neto vērtību un taras vērtību visiem iespējamiem smagumiem, izņemot iepriekš noteiktu taras vērtību.

3. tabula

Maksimāli pieļaujamās kļūdas

Slodze				Maksimāli pieļaujamās kļūdas
I kategorija	II kategorija	III kategorija	IIII kategorija	
$0 \leq m \leq 50\,000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 5\,000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 500 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 50 \text{ e}$	$\pm 0,5 \text{ e}$
$50\,000 \text{ e} < m \leq 200\,000 \text{ e}$	$5\,000 \text{ e} < m \leq 20\,000 \text{ e}$	$500 \text{ e} < m \leq 2\,000 \text{ e}$	$50 \text{ e} < m \leq 200 \text{ e}$	$\pm 1,0 \text{ e}$
$200\,000 \text{ e} < m$	$20\,000 \text{ e} < m \leq 100\,000 \text{ e}$	$2\,000 \text{ e} < m \leq 10\,000 \text{ e}$	$200 \text{ e} < m \leq 1\,000 \text{ e}$	$\pm 1,5 \text{ e}$

- 4.2. Maksimāli pieļaujamās kļūdas lietošanā ir divreiz tik lielas kā pieļaujamās kļūdas, kas noteiktas 4.1. iedaļā.

5. Svēršanas rezultātiem, ko iegūst ar kādiem svāriem, jābūt atkārtojamiem, un tiem jābūt reproducējamiem, lietojot citas rezultātu parādīšanas ierīces un citas līdzsvarošanas metodes.

Svēršanas rezultātiem jābūt pietiekami neatkarīgiem no smaguma novietojuma uz smaguma paliktņa.

6. Svāriem jāreaģē uz nelielām smaguma pārmaiņām.

7. Lielumi, kas ietekmē svēršanu, un laiks
- 7.1. II, III un IIII kategorijas svari, ko iespējams izmantot sasvērtā stāvoklī, jābūt pietiekami nejutīgiem pret sasvērumu, kāds var būt parastos izmantošanas apstākļos.
- 7.2. Svari jāatbilst metroloģiskajām prasībām ražotāja noteiktā temperatūras diapazonā. Šis diapazons ir vismaz:
- I kategorijas svari: 5 °C,
 - II kategorijas svari: 15 °C,
 - III un IIII kategorijas svari: 30 °C.
- Ja ražotājs to nav norādījis, piemēro temperatūras diapazonu no – 10 °C līdz + 40 °C.
- 7.3. Svari, ko darbina ar elektriskā tīkla strāvu, jāatbilst metroloģiskajām prasībām strāvas piegādes apstākļos parastu svārstību robežās.
- Svari, kas darbojas ar elektrisko bateriju strāvu, jāuzrāda to, ka spriegums nokrīt zem vajadzīgā minimuma, un šādos apstākļos vai nu jāturpina darboties pareizi, vai automātiski jāatslēdzas.
- 7.4. Elektroniskajiem svari, izņemot tos I un II kategorijas svarus, kam e ir mazāks nekā 1 g, jāatbilst metroloģiskajām prasībām augsta relatīvā gaisa mitruma apstākļos pie to temperatūras diapazona augšējās robežas.
- 7.5. II, III vai IIII kategorijas svaru noslogošanai uz ilgu laiku jārada tikai niecīga ietekme uz smaguma parādīšanu vai uz nulles stāvokli tūlīt pēc smaguma noņemšanas.
- 7.6. Citos apstākļos svari vai nu jāturpina darboties pareizi, vai automātiski jāatslēdzas.

Projekts un konstrukcija

8. Galvenās prasības
- 8.1. Svaru projektam un konstrukcijai jābūt tādiem, ka svari saglabā metroloģiskās īpašības, ja tos uzstāda un lieto pareizi un tādā vidē, kādai tie paredzēti. Jāparāda masas vērtība.
- 8.2. Elektroniski svari, kad tie pakļauti traucējumiem, nedrīkst parādīt nozīmīgu traucējumu ietekmi, vai tie automātiski atklāj traucējumus un ziņo par tiem.
- Automātiski atklājot nozīmīgu traucējumu, elektroniskiem svari jānodod vizuāls vai skaņas trauksmes signāls, kam jāturpinās, līdz lietotājs veic koriģējošas darbības vai traucējumi pazūd.
- 8.3. Prasības, kas noteiktas 8.1. un 8.2. punktā, pastāvīgi jāizpilda tik ilgu laiku, kas uzskatāms par normālu šādu svaru lietošanas laiku.
- Elektroniskajiem ciparu svari pastāvīgi jāveic pietiekama kontrole pār pareizu mērīšanas procesa darbību, pār rezultātu parādīšanas spēju, kā arī pār visu datu glabāšanu un datu pārraidīšanu.
- Automātiski atklājot nozīmīgu ilgstošu kļūdu, elektroniskiem svari jānodod vizuāls vai skaņas trauksmes signāls, kam jāturpinās, līdz lietotājs veic koriģējošas darbības vai kļūda pazūd.
- 8.4. Ja elektroniskiem svari ar piemērotu interfeisu ir pievienotas ārējas ierīces, tas nedrīkst negatīvi ietekmēt svaru metroloģiskās īpašības.
- 8.5. Svari nedrīkst būt tādas īpašības, kas var veicināt to negodīgu izmantošanu, turklāt iespējams tos nejausi izmantot nepareizi jābūt minimālām. Daļas, ko lietotājs nedrīkst nomontēt vai regulēt, jānodrošina pret šādām darbībām.
- 8.6. Svari jābūt konstruētiem tā, lai viegli varētu veikt šajā direktīvā paredzētās obligātās pārbaudes.

9. Svēršanas rezultātu un citu smaguma vērtību parādīšana

Svēršanas rezultātu un citu smaguma vērtību parādīšanai jābūt precīzai, nepārprotamai un nemaldinošai, un rezultātu parādīšanas ierīcei jābūt tādai, lai parastos lietošanas apstākļos rezultātus varētu viegli nolasīt.

Šā pielikuma 1. punktā minēto vienību nosaukumi un simboli atbilst Direktīvas 80/181/EEK noteikumiem, papildinot ar metriskā karāta simbolu "ct".

Svari nedrīkst parādīt vairāk kā maksimālo slodzi (Max), kam pieskaitīti 9e.

Rezultātu parādīšanas papildierīce ir atļauta tikai rezultātu parādīšanai decimāldaļās pa labi no komata. Papildrezultātu parādīšanas ierīci var izmantot tikai īslaicīgi, un tās darbība nedrīkst ietekmēt rezultātu drukāšanu.

Papildrezultātus var parādīt ar noteikumu, ka tos nevar sajaukt ar galvenajiem rezultātiem.

10. Svēršanas rezultātu un citu smaguma vērtību izdrukāšana

Drukātajiem rezultātiem jābūt pareiziem, viegli atpazīstamiem un nepārprotamiem. Drukai jābūt skaidrai, salasāmai, neizdzēšamai un jā saglabājas ilgu laiku.

11. Līmeņošana

Vajadzības gadījumā svari jāaprīko ar līmeņošanas ierīci un līmeņrādi, kas ir pietiekami jutīgs, lai varētu pareizi uzstādīt svarus.

12. Nullēšana

Svarus var aprīkot ar nullēšanas ierīcēm. Šo ierīču darbībai jābūt precīza nullēšana un tā nedrīkst izraisīt mērīšanas rezultātu neprecizitāti.

13. Taras ierīces un iepriekš paredzētas taras ierīces

Svariem var būt viena vai vairākas taras ierīces un viena iepriekš paredzēta taras ierīce. Taras ierīču darbībai jābūt precīza nullēšana un jānodrošina pareiza neto svara noteikšana. Iepriekš paredzētas taras ierīces darbībai jānodrošina pareiza aprēķinātās neto vērtības noteikšana.

14. Svari tiešajai preču tirgošanai sabiedrībai, un kuru maksimālā slodze nepārsniedz 100 kg: papildu prasības

Svariem tiešajai preču tirgošanai sabiedrībai jāparāda visa būtiskā informācija par svēršanas operāciju un, ja tās ir ierīces, kas parāda cenu, tām skaidri jāparāda pircējam pērkamās preces cenas aprēķins.

Maksājamaī cenai, ja to parāda, jābūt precīzai.

Svariem, kas aprēķina cenu, jāparāda būtiskie rādījumi tik ilgi, lai pircējs spētu tos pienācīgi izlasīt.

Svari, kas aprēķina cenu, var veikt citas darbības līdztekus atsevišķas preces nosvēršanai un cenas aprēķināšanai vienīgi tad, ja visus rādījumus, kas saistīti ar visiem darījumiem, izdrukā skaidri, nepārprotami un atbilstīgi uz klientam domāta čeka vai etiķetes.

Svariem jābūt aprīkoti tā, lai tie nedz tieši, nedz netieši neizraisītu rādījumus, kas ir grūti saprotami vai pārprotami.

Svariem jāaizsargā pircēji pret nepareiziem tirdzniecības darījumiem, ko izraisa to nepareiza darbība.

Rezultātu parādīšanas papildierīces un paplašinātas parādīšanas ierīces nav atļautas.

Papildu ierīces ir atļautas vienīgi tad, ja tās nevar izraisīt negodīgu izmantošanu.

Svariem, kas ir līdzīgi tādiem svariem, ko parasti izmanto tiešai preču tirgošanai sabiedrībai, bet kuri neatbilst šīs iedaļas prasībām, ekrāna tuvumā jābūt neizdzēšamam marķējumam "Neizmanto tiešai preču tirgošanai sabiedrībai".

15. Svari cenas etiķetes izdrukai

Ciktāl šīs prasības piemērojamas attiecīgajiem svariem, svariem cenas etiķetes izdrukai jāatbilst prasībām, kas izvirzītas tādiem svariem tiešai preču tirgošanai sabiedrībai, kuri aprēķina cenu. Cenas etiķetes izdrukāšana nav iespējama, ja svārs ir mazāks par minimālo.

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒJUMA PROCEDŪRAS

1. EK tipa pārbaude
- 1.1. EK tipa pārbaude ir procedūra, ar ko paziņotā iestāde pārliecinās par to un apliecina to, ka raksturīgi piedāvāto svaru paraugi atbilst šīs direktīvas prasībām.
- 1.2. Pieteikumu ar lūgumu veikt EK tipa pārbaudi tikai vienai paziņotajai iestādei iesniedz ražotājs vai viņa pilnvarots Kopienā reģistrēts pārstāvis.

Pieteikumā ietilpst:

- ražotāja vārds (nosaukums) un adrese, kā arī, ja pieteikumu iesniedz viņa pilnvarots pārstāvis, šā pārstāvja vārds (nosaukums) un adrese,
- rakstisks apliecinājums, ka šāds pieteikums nav iesniegts nevienai citai paziņotai iestādei,
- projekta dokumentācija, kas aprakstīta III pielikumā.

Pieteikuma iesniedzējs paziņotās iestādes rīcībā nodod vienus svarus, kas pārstāv piedāvāto produkciju, šē turpmāk sauktu par "tipu".

- 1.3. Paziņotā iestāde:
 - 1.3.1. pārbauda projekta dokumentāciju un pārliecinās par to, ka tips ir ražots saskaņā ar šo dokumentāciju;
 - 1.3.2. vienojas ar pieteikuma iesniedzēju par vietu, kur tiks veiktas pārbaudes un/vai testi;
 - 1.3.3. veic vai liek veikt attiecīgās pārbaudes un/vai testus, kas vajadzīgi, lai pārliecinātos par to, ka ražotāja izvēlētie risinājumi atbilst pamatprasībām, ja nav piemēroti 6. panta 1. punktā minētie saskaņotie standarti;
 - 1.3.4. veic vai liek veikt attiecīgās pārbaudes un/vai testus, kas vajadzīgi, lai pārliecinātos par to, ka ražotājs ir izvēlējis piemērot attiecīgos standartus un ka tie tiešām ir piemēroti, nodrošinot atbilstību pamatprasībām.
- 1.4. Ja tips atbilst šīs direktīvas prasībām, paziņotā iestāde pretendētā izsniedz EK tipa apstiprinājuma sertifikātu. Sertifikātā iekļauj secinājumus par pārbaudi, tās derīguma nosacījumus, ja tādi ir, apstiprināto svaru identificēšanai vajadzīgos datus, kā arī vajadzības gadījumā to darbības aprakstu. Visus attiecīgos tehniskos elementus, piemēram, rasējumus un shēmas, pievieno EK tipa apstiprinājuma sertifikātam.

Sertifikāts ir derīgs 10 gadus no izdošanas dienas, un to var pagarināt par 10 gadiem.

Ja notiek būtiskas pārmaiņas svaru konstrukcijā, piemēram, jaunas tehnoloģijas izmantošanas dēļ, sertifikāta derīgumu var ierobežot līdz diviem gadiem un pagarināt par trim gadiem.

- 1.5. Katra paziņotā iestāde regulāri visām dalībvalstīm dara zināmu sarakstu, kurā uzskaita:
 - saņemtos pieteikumus EK tipa pārbaudei,
 - izdotos EK tipa apstiprinājuma sertifikātus,
 - noraidītos tipa sertifikāta pieteikumus,
 - papildinājumus un grozījumus jau izdotajiem dokumentiem.

Katra paziņotā iestāde turklāt tūlīt informē visas dalībvalstis par EK tipa apstiprinājuma sertifikātu anulēšanu.

Katra dalībvalsts dara šo informāciju zināmu iestādēm, kuras tā paziņojusi.

- 1.6. Citas paziņotās iestādes var saņemt sertifikāta kopiju kopā ar tās pielikumiem.
- 1.7. Paziņoto iestādi, kas izdevusi EK tipa apstiprinājuma sertifikātu, pretendents pastāvīgi informē par visiem apstiprinātā tipa pārveidojumiem.

Pārveidojumi apstiprinātajā tipā jāapstiprina atsevišķi paziņotajai iestādei, kas izsniegusi EK tipa apstiprinājuma sertifikātu, ja šie pārveidojumi varētu ietekmēt atbilstību šīs direktīvas pamatprasībām vai paredzētajiem svaru lietošanas nosacījumiem. Šo papildu apstiprinājumu izsniedz kā pielikumu EK tipa apstiprinājuma sertifikātam.

2. EK tipa atbilstības deklarācija (produkcijas kvalitātes garantija)
- 2.1. EK tipa atbilstības deklarācija (produkcijas kvalitātes garantija) ir procedūra, ar ko ražotājs, kas ievēro 2.2. punktā noteiktās prasības, apliecina, ka attiecīgie svari attiecīgā gadījumā atbilst tipam, kurš aprakstīts EK tipa apstiprinājuma sertifikātā, un atbilst šīs direktīvas prasībām.

Ražotājs vai viņa pilnvarots pārstāvis, kas reģistrēts Kopienā, pie katriem svariem piestiprina "EK" atbilstības marķējumu un IV pielikumā paredzētos uzrakstus, kā arī sastāda rakstisku atbilstības deklarāciju.

"EK" atbilstības marķējumu papildina tās paziņotās iestādes identifikācijas numurs, kura atbild par 2.4. punktā minēto EK uzraudzību.

- 2.2. Ražotājam pareizi jāīsteno kvalitātes nodrošinājuma sistēma, kas aprakstīta 2.3. punktā, un tam jābūt pakļautam 2.4. punktā aprakstītajai uzraudzībai.
- 2.3. Kvalitātes nodrošinājuma sistēma
- 2.3.1. Ražotājs iesniedz paziņotajai iestādei pieteikumu ar lūgumu apstiprināt viņa kvalitātes nodrošinājuma sistēmu.

Pieteikumā norāda:

- apņemšanos izpildīt saistības, ko uzliek apstiprinātā kvalitātes nodrošinājuma sistēma,
- apņemšanos uzturēt apstiprināto kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, lai nodrošinātu pastāvīgu tās piemērotību ražošanai un efektivitāti.

Ražotājs paziņotajai iestādei dara zināmu visu vajadzīgo informāciju, jo īpaši kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentāciju un svaru konstrukcijas dokumentāciju.

- 2.3.2. Kvalitātes nodrošinājuma sistēmai jānodrošina svaru atbilstība tipam, kas aprakstīts EK tipa apstiprinājuma sertifikātā, kā arī šīs direktīvas prasībām.

Visas kvalitātes nodrošinājuma sistēmas sastāvdaļas, prasības un noteikumus, ko ievēro ražotājs, jādokumentē sistemātiski un kārtīgi, rakstiski fiksējot noteikumus, procedūras un instrukcijas. Šī kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācijai jānodrošina pareiza kvalitātes programmu, plānu, pamācību un reģistru izpratne.

Tajā jo īpaši pienācīgi jāapraksta:

- mērķi kvalitātes jomā un organizatoriskā struktūra, vadības personāla pienākumi un viņu pilnvaras attiecībā uz ražojuma kvalitāti,
- izgatavošanas process, kvalitātes kontroles un nodrošināšanas paņēmieni, kā arī izmantojamie sistemātiskie pasākumi,

- pārbaudes un testi, ko veiks pirms izgatavošanas, izgatavošanas laikā un pēc tās, kā arī to veikšanas biežums,
- līdzekļi, ar ko pārbaudīs vajadzīgās ražojumu kvalitātes sasniegšanu un efektīvu kvalitātes nodrošinājuma sistēmas darbību.

2.3.3. Paziņotā iestāde pārbauda un izvērtē šo kvalitātes sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 2.3.2. punktā minētajām prasībām. Tā uzskata, ka kvalitātes nodrošinājuma sistēmas, kas īsteno attiecīgo saskaņoto standartu, atbilst šīm prasībām.

Tā dara zināmu savu lēmumu ražotājam un informē par to pārējās paziņotās iestādes. Paziņojumā ražotājam iekļauj secinājumus par pārbaudi, kā arī, atteikuma gadījumā, lēmuma pamatojumu.

2.3.4. Ražotājs vai viņa pilnvarots pārstāvis pastāvīgi informē paziņoto iestādi, kas apstiprinājusi kvalitātes sistēmu, par visiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas jauninājumiem, ko radījusi, piemēram, jauna tehnoloģija vai jauna kvalitātes koncepcija.

2.3.5. Visas paziņotās iestādes, kas anulē kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumu, informē par to citas paziņotās iestādes.

2.4. EK uzraudzība

2.4.1. EK uzraudzības mērķis ir nodrošināt to, ka ražotājs kārtīgi pilda pienākumus, ko uzliek apstiprinātā kvalitātes nodrošinājuma sistēma.

2.4.2. Ražotājs dod atļauju paziņotājai iestādei veikt visas vajadzīgās apskates, tostarp ražošanas telpu, noliktavu un laboratoriju apskates, kā arī sniedz tai visu vajadzīgo informāciju, jo īpaši:

- kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentāciju,
- projekta dokumentāciju,
- kvalitātes reģistrus, piemēram, ziņojumus par apskatēm, testiem, kalibrēšanu un attiecīgā personāla kvalifikāciju u. c.

Paziņotā iestāde regulāri veic revīzijas, lai nodrošinātu, ka ražotājs uztur un piemēro kvalitātes nodrošināšanas sistēmu; tā iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu.

Turklāt paziņotā iestāde var bez brīdinājuma ierasties pie ražotāja. Šādu apmeklējumu laikā paziņotā iestāde var veikt daļējas revīzijas. Tā iesniedz ražotājam pārskatu par apmeklējumu un, attiecīgā gadījumā, revīzijas ziņojumu.

2.4.3. Paziņotā iestāde nodrošina, ka ražotājs uztur un izmanto apstiprināto kvalitātes nodrošinājuma sistēmu.

3. EK verifikācija

3.1. EK verifikācija ir procedūra, ar kuru ražotājs vai viņa pilnvarots pārstāvis, kas reģistrēts Kopienā, nodrošina un deklarē saskaņā ar 3.3. punktu pārbaudīto svaru, ja vajadzīgs, atbilstību EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un uz tiem attiecināmo direktīvu prasībām.

3.2. Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izgatavošanas procesā nodrošinātu svaru atbilstību, ja vajadzīgs, EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un uz tiem attiecināmajām šīs direktīvas prasībām. Ražotājs vai viņa pilnvarots pārstāvis Kopienā pie katriem svāriem piestiprina "EK" atbilstības marķējumu un sastāda rakstisku atbilstības deklarāciju.

3.3. Paziņotā iestāde izdara attiecīgas pārbaudes un testus, t. i., pārbaudot katrus svarus, kā noteikts 3.5. punktā, lai noskaidrotu ražojuma atbilstību šīs direktīvas prasībām.

- 3.4. Ja uz svariem neattiecas EK tipa apstiprinājums, III pielikumā noteiktajai svaru projekta dokumentācijai jābūt pieejamai paziņotajai iestādei pēc tās pieprasījuma.
- 3.5. Verifikācija, pārbaudot un testējot katrus svarus.
- 3.5.1. Katrus svarus pārbauda un testē atsevišķi, kā noteikts attiecīgajā(-os) saskaņotajā(-os) standartā(-os), kas minēti 6. panta 1. punktā, vai izdarot līdzvērtīgus testus, lai verificētu to atbilstību, ja vajadzīgs, EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un uz svariem attiecināmajām šīs direktīvas prasībām.
- 3.5.2. Paziņotā iestāde pie katriem svariem, kuru atbilstība prasībām ir noteikta, piestiprina tās identifikācijas numuru vai nodrošina tā piestiprināšanu un atbilstoši izdarītajiem testiem sastāda rakstisku atbilstības sertifikātu.
- 3.5.3. Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim, pēc pieprasījuma, jānodrošina paziņotās iestādes atbilstības sertifikātu uzrādīšana.
4. EK vienības verifikācija
- 4.1. EK vienības verifikācija ir procedūra, ar kuru ražotājs vai viņa pilnvarots pārstāvis Kopienā nodrošina un deklarē parasti konkrētam lietojumam paredzēto svaru, kas izlaisti kopā ar 4.2. punktā minēto sertifikātu, atbilstību šīs direktīvas prasībām, kuras uz tiem attiecas. Ražotājs vai viņa pilnvarots pārstāvis pie svariem piestiprina "EK" atbilstības marķējumu un sastāda rakstisku atbilstības deklarāciju.
- 4.2. Paziņotā iestāde pārbauda svarus un veic attiecīgus testus, kā noteikts attiecīgajā(-os) saskaņotajā(-os) 6. panta 1. punktā minētajā(-os) standartā(-os), lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajām šīs direktīvas prasībām.
- Paziņotā iestāde pie instrumenta, kura atbilstība prasībām ir noteikta, piestiprina tās identifikācijas numuru vai nodrošina tā piestiprināšanu un atbilstoši izdarītajiem testiem sastāda rakstisku atbilstības sertifikātu.
- 4.3. Svaru projekta tehniskās dokumentācijas mērķis, saskaņā ar III pielikumu, ir dot iespēju novērtēt atbilstību šīs direktīvas prasībām un izprast svaru uzbūvi, izgatavošanu un darbību. Tai jābūt pieejamai paziņotās iestādes vajadzībām.
- 4.4. Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim, pēc pieprasījuma, jānodrošina paziņotās iestādes atbilstības sertifikātu uzrādīšana.
5. Vispārīgi noteikumi
- 5.1. EK tipa atbilstības deklarāciju (produkcijas kvalitātes garantija), EK verifikāciju un EK vienības verifikāciju var veikt ražotāja rūpnīcā vai jebkurā citā vietā, ja svari nav jāizjauc tāpēc, lai pārvestu līdz lietošanas vietai, un ja lietošanas vietā svari nav jāsamontē pirms lietošanas sākšanas vai nav jāveic citi uzstādīšanas darbi, kas var ietekmēt svaru darbību, un ja ir ievērots smaguma spēka lielums lietošanas vietā vai arī svaru darbība ir nejutīga pret smaguma spēka maiņām. Visos citos gadījumos tās veic svaru lietošanas vietā.
- 5.2. Ja svaru darbība ir jutīga pret smaguma spēka pārmaiņām, 5.1. punktā minētās procedūras var veikt divos posmos, turklāt otrajā posmā ietver visas pārbaudes un izmēģinājumus, kuru iznākums ir atkarīgs no smaguma spēka, bet pirmajā posmā – visas pārējās pārbaudes un izmēģinājumus. Otro posmu veic svaru lietošanas vietā. Ja dalībvalsts savā teritorijā noteikusi smaguma spēka zonas, frāzi "svaru lietošanas vietā" var lasīt kā "svaru lietošanas smaguma spēka zonā".
- 5.2.1. Ja ražotājs ir izvēlējies kādu no 5.1. punktā minētajām procedūrām izpildīt divos posmos un ja katrā no šiem posmiem iesaistītās puses ir citas, pie svariem, kuriem procedūras pirmais posms ir izpildīts, jāpiestiprina attiecīgajā posmā iesaistītās paziņotās iestādes identifikācijas numurs.

5.2.2. Puse, kas izpildījusi procedūras pirmo posmu, katriem svariem piešķir sertifikātu, kurā ir svaru identifikācijai un izdarīto pārbaūžu un testu sīkam aprakstam vajadzīgie dati.

Puse, kas izpilda procedūras otro posmu, izdara tās pārbaudes un testus, kuri vēl nav izdarīti.

Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim, pēc pieprasījuma, jānodrošina paziņotās iestādes atbilstības sertifikātu uzrādīšana.

5.2.3. Ražotājs, kas izvēlējies pirmajā posmā izmantot EK tipa atbilstības deklarāciju (produkcijas kvalitātes garantiju), otrajā posmā var vai nu izmantot to pašu procedūru, vai nolemt turpināt otro posmu ar EK verifikāciju.

5.2.4. "EK" atbilstības marķējumu kopā ar tās paziņotās iestādes identifikācijas numuru, kura piedalījās otrā posmā, pie svariem piestiprina, beidzot otro posmu.

*III PIELIKUMS***PROJEKTA DOKUMENTĀCIJA**

Tehniskajai dokumentācijai saprotami jāparāda izstrādājuma projekts, izgatavošana un darbība, un tai jādod iespēja novērtēt tā atbilstību šīs direktīvas prasībām.

Dokumentācijā, ciktāl tas attiecas uz šādu novērtējumu, iekļauj:

- vispārīgu tipa aprakstu,
 - vispārīgus projekta un izgatavošanas rasējumus, kā arī sastāvdaļu, mezglu, elektrības ķēžu u. c. shēmas,
 - aprakstus un paskaidrojumus, lai saprastu iepriekš minētos dokumentus, ieskaitot svaru darbību,
 - pilnībā vai daļēji piemērotu 6. panta 1. punktā minēto saskaņoto standartu sarakstu, kā arī to risinājumu aprakstu, kas izvēlēti, lai ražojums atbilstu pamatprasībām, ja 6. panta 1. punktā minētie saskaņotie standarti nav piemēroti,
 - projekta aprēķinu un pārbaužu rezultātus u. tml.,
 - testa ziņojumus,
 - tādu svaru EK tipa apstiprinājuma sertifikātus un tiem veiktu attiecīgo testu rezultātus, kuros ir daļas, kas vienādas ar projektā iekļautajām daļām.
-

IV PIELIKUMS

“EK” ATBILSTĪBAS MARĶĒJUMS UN IEKĻAUŠANA

1. Svari, uz kuriem attiecas EK atbilstības novērtējuma procedūra

1.1. Uz šiem svariem jābūt:

- a) — “EK” atbilstības marķējumam, kurā ietilpst VI pielikumā aprakstītais “EK” simbols,
 - paziņotās(-o) iestādes/iestāžu, kura(-as) izpildījusi/izpildījušas EK uzraudzību vai EK verifikāciju, identifikācijas numuram(-iem).

Piestiprinot pie svariem, augšminēto marķējumu un uzrakstus skaidri sagrupē atsevišķā vienībā;

- b) zaļai kvadrātiskai uzlīmei vismaz 12,5 mm × 12,5 mm lielumā, uz kuras melnā krāsā uzdrukāts lielais burts “M”;

c) šādiem uzrakstiem:

- attiecīgā gadījumā – EK tipa apstiprinājuma sertifikāta numurs,
- ražotāja marka vai nosaukums,
- precizitātes kategorija, kas ietverta ovālā vai divās horizontālās līnijās, ko savieno divi pusloki,
- maksimālā slodze šādā formā: Max ...,
- minimālā slodze šādā formā: Min ...,
- etalona skalas intervāls šādā formā $e =$,
- “EK” atbilstības marķējuma piestiprināšanas gadskaitļa pēdējie divi cipari,

un vēl, vajadzības gadījumā:

- sērijas numurs,
- svariem, kas sastāv no atsevišķām, bet savienotām vienībām – identifikācijas zīme uz katras vienības,
- skalas intervāls, ja tas atšķiras no e , šādā formā: $d =$...,
- maksimālais papildu taras lielums šādā formā: $T = +$...,
- maksimālais atņemamais taras lielums, ja tas atšķiras no Max, šādā formā: $T = -$...,
- taras intervāls, ja tas atšķiras no d , šādā formā: $d_T =$...,
- maksimālā nekaitīgā slodze, ja tā atšķiras no Max, šādā formā: Lim ...,
- īpašās temperatūras robežas šādā formā: ... °C/... °C,
- svara paliktņa un atsvaru koeficients.

- 1.2. Uz svariem jābūt pietiekami daudz vietas, lai varētu uzlikt "EK" atbilstības marķējumu un/vai uzrakstus. Tiem jābūt tādiem, lai būtu neiespējami noņemt zīmi un uzrakstus, tos nesabojājot, un lai zīme un uzraksti ir redzami, kad svāri atrodas parastajā darba stāvoklī.
- 1.3. Ja lieto datu plāksnīti, jābūt iespējai to noplombēt, ja vien tā nav tāda, ka ir neiespējami to noņemt nesalaužot. Ja datu plāksnīte ir plombējama, jābūt iespējai tai piestiprināt kontrolzīmi.
- 1.4. Uzrakstiem Max, Min, e, d jābūt arī rezultātu parādīšanas ierīces tuvumā, ja vien tie jau nav tur izvietoti.
- 1.5. Uz katras slodzes mērīšanas ierīces, kas ir savienota vai ko var savienot ar vienu vai vairākiem smaguma paliktņiem, jābūt attiecīgiem uzrakstiem, kas atbilst konkrētajam smaguma paliktņim.

2. Pārējie svāri

Uz pārējiem svariem jābūt šādiem datiem:

- ražotāja marka vai nosaukums,
- maksimālā slodze šādā formā: Max

Uz šiem svariem nedrīkst būt 1.1. punkta b) apakšpunktā paredzēto uzlīmju.

3. Lietojuma ierobežojuma simbols, kas minēts 13. pantā

Šo simbolu veido ar melnu krāsu uzdrukāts lielais burts "M" uz sarkana kvadrātiska laukuma vismaz 25 mm × 25 mm lielumā, ko krusto divas diagonāles.

V PIELIKUMS

Kritēriju minimums, kas dalībvalstīm jāpiemēro, izraugoties organizācijas ar 9. pantā minēto procedūru saistīto uzdevumu veikšanai

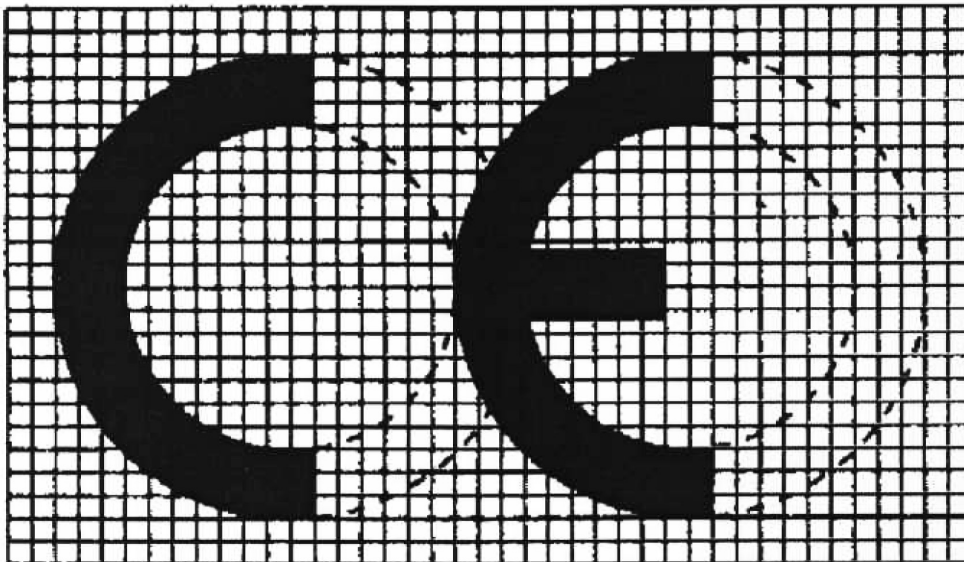
- 1) Šīm organizācijām jābūt vajadzīgajam personālam, līdzekļiem un iekārtām.
- 2) Šo organizāciju personālam jābūt tehniski kompetentam un profesionāli godprātīgam.
- 3) Šīm organizācijām jādarbojas neatkarīgi no jebkurām aprindām, grupām vai personām, kas ir tieši vai netieši ieinteresētas neautomātiskajos svaros, veicot testus, sastādot ziņojumus, izdodot sertifikātus un veicot šajā direktīvā paredzēto uzraudzību.
- 4) Šo organizāciju personālam jāievēro dienesta noslēpums.
- 5) Šīm iestādēm jānoslēdz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ja vien to saskaņā ar tiesību aktiem nesedz valsts.

Dalībvalstis regulāri pārbauda 1. un 2. punktā minēto nosacījumu izpildi.

VI PIELIKUMS

“EK” ATBILSTĪBAS MARĶĒJUMS

- “EK” atbilstības marķējums sastāv no lielajiem burtiem “EK” šādā formā:

- Ja “EK” atbilstības marķējumu samazina vai palielina, iepriekš sniegtajā graduētajā zīmējumā noteiktās proporcijas jā saglabā.
- “EK” atbilstības marķējuma komponentu vertikālajam izmēram jābūt vienādam, un tas nedrīkst būt mazāks par 5 mm.

VII PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar sekojošo grozījumu

(minēta 17. pantā)

Padomes Direktīva 90/384/EEK
(OV L 189, 20.7.1990., 1. lpp.)

Padomes Direktīva 93/68/EEK
(OV L 220, 30.8.1993., 1. lpp.)

tikai 1. panta 7. punkts un 8. pants

B DAĻA

Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai

(minēti 17. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai	Piemērošanas datums
90/384/EEK	1992. gada 30. jūnijs	1993. gada 1. janvāris ⁽¹⁾
93/68/EEK	1994. gada 30. jūnijs	1995. gada 1. janvāris ⁽²⁾

⁽¹⁾ Saskaņā ar Direktīvas 90/384/EEK 15. panta 3. punktu, dalībvalstis tomēr 10 gadus no dienas, kurā tās piemēro 1. punktā minētos noteikumus par transponēšanu valsts tiesību aktos, atļauj laist tirgū un/vai nodot ekspluatācijā svarus, kas atbilst noteikumiem, kuri bija spēkā pirms 1993. gada 1. janvāra.

⁽²⁾ Saskaņā ar Direktīvas 93/68/EEK 14. panta 2. punktu "Līdz 1997. gada 1. janvārim dalībvalstis ļauj laist tirgū un nodot ekspluatācijā ražojumus, kas atbilst marķējuma noteikumiem, kuri bija spēkā līdz 1995. gada 1. janvārim."

VIII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 90/384/EEK	Šī direktīva
5. apsvērums, pēdējais teikums	2. pants, 3. punkts
1. pants, 1. punkts, pirmā daļa	2. pants, 1. punkts
1. pants, 1. punkts, otrā daļa	2. pants, 2. punkts
1. panta 1. punkta trešā daļa	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkta ievadvārdi	1. panta 2. punkta ievadvārdi
1. panta 2. punkta a) apakšpunkta 1) punkts	1. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punkts
1. panta 2. punkta a) apakšpunkta 2) punkts	1. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkts
1. panta 2. punkta a) apakšpunkta 3) punkts	1. panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) punkts
1. panta 2. punkta a) apakšpunkta 4) punkts	1. panta 2. punkta a) apakšpunkta iv) punkts
1. panta 2. punkta a) apakšpunkta 5) punkts	1. panta 2. punkta a) apakšpunkta v) punkts
1. panta 2. punkta a) apakšpunkta 6) punkts	1. panta 2. punkta a) apakšpunkta vi) punkts
1. panta 2. punkta b) apakšpunkts	1. panta 2. punkta b) apakšpunkts
2. pants	3. pants
3. pants	4. pants
4. pants	5. pants
5. pants	6. pants
6. panta pirmās daļas pirmais teikums	7. panta pirmā daļa
6. panta pirmās daļas otrais teikums	7. panta otrā daļa
6. panta otrā daļa	7. panta trešā daļa
7. pants	8. pants
8. panta 1. un 2. punkts	9. panta 1. un 2. punkts
8. panta 3. punkta a) apakšpunkts	9. panta 3. punkta pirmā daļa
8. panta 3. punkta b) apakšpunkts	9. panta 3. punkta otrā daļa
9. pants	10. pants
10. pants	11. pants
11. pants	12. pants
12. pants	13. pants
13. pants	14. pants
14. panta pirmais teikums	15. panta pirmā daļa
14. panta otrais teikums	15. panta otrā daļa
15. panta 1. līdz 3. punkts	—
15. panta 4. punkts	16. pants
15. panta 5. punkts	—
—	17. pants
—	18. pants
16. pants	19. pants
I līdz VI pielikums	I līdz VI pielikums
—	VII pielikums
—	VIII pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/38/EK

(2009. gada 6. maijs)

par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 137. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīvā 94/45/EK (1994. gada 22. septembris) par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās ⁽³⁾, ir jāizdara vairāki būtiski grozījumi. Skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā.

(2) Saskaņā ar Direktīvas 94/45/EK 15. pantu Komisija, apspriežoties ar dalībvalstīm un darba devējiem un darba ņēmējiem Eiropas līmenī, pārskatīja minētās direktīvas darbību un īpaši pārbaudīja, vai noteiktais darbspēka skaita sliekšnis ir atbilstīgs, lai vajadzības gadījumā Padomei ierosinātu piemērotus grozījumus.

⁽¹⁾ 2008. gada 4. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 16. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 17. decembra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 254, 30.9.1994., 64. lpp.

(3) Apspriežoties ar dalībvalstīm un darba devējiem un darba ņēmējiem Eiropas līmenī, Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei 2000. gada 4. aprīlī iesniedza ziņojumu par Direktīvas 94/45/EK piemērošanu.

(4) Saskaņā ar Līguma 138. panta 2. punktu Komisija ir apspriedusies ar darba devējiem un darba ņēmējiem Kopienas līmenī par Kopienas rīcības iespējamo virzienu šajā jautājumā.

(5) Pēc šīs apspriešanās Komisija atzina, ka šajā jomā ir vēlama Kopienas rīcība, un saskaņā ar Līguma 138. panta 3. punktu vēlreiz apspriedās ar darba devējiem un darba ņēmējiem Kopienas līmenī par paredzētā priekšlikuma saturu.

(6) Pēc šā otrā apspriešanās posma darba devēji un darba ņēmēji nav informējuši Komisiju par savu kopīgo vēlmi sākt procesu, kura rezultātā varētu slēgt nolīgumu atbilstīgi Līguma 138. panta 4. punktam.

(7) Ir jāmodernizē Kopienas tiesību akti par darbinieku pārnacionālu informēšanu un uzklaušīšanu, lai nodrošinātu darbinieku pārnacionālu informēšanas un uzklaušīšanas tiesību efektivitāti, palielinātu izveidoto Eiropas Uzņēmumu padomju īpatsvaru, vienlaikus nodrošinot spēkā esošo nolīgumu nepārtrauktu darbību, risinātu Direktīvas 94/45/EK praktiskajā piemērošanā konstatētās problēmas un novērstu juridiskās noteiktības trūkumu, kas rodas direktīvas atsevišķu noteikumu dēļ vai tādēļ, ka attiecīgo noteikumu nav, kā arī nodrošinātu labāku saikni starp Kopienas tiesību aktiem darbinieku informēšanas un uzklaušīšanas jautājumos.

(8) Saskaņā ar Līguma 136. pantu Kopienai un dalībvalstīm ir īpašs mērķis – veicināt dialogu starp darba devējiem un darba ņēmējiem.

(9) Šī direktīva iekļaujas Kopienas sistēmā, kuras mērķis ir atbalstīt un papildināt dalībvalstu rīcību darbinieku informēšanas un uzklaušīšanas jomā. Šai sistēmai būtu līdz minimumam jāsamazina uzņēmumiem vai struktūrvienībām uzliktais slogs, vienlaikus nodrošinot piešķirto tiesību efektīvu īstenošanu.

- (10) Iekšējā tirgus darbība ietver uzņēmumu koncentrāciju, pārrobežu apvienošanu, pārņemšanu, kopuzņēmumus, tātad arī uzņēmumu un uzņēmumu grupu transnacionalizāciju. Lai saimnieciskā darbība attīstītos harmoniski, uzņēmumiem un uzņēmumu grupām, kas darbojas divās vai vairākās dalībvalstīs, ir jāinformē un jāuzklausa to darbinieku pārstāvji, kurus ietekmē attiecīgi lēmumi.
- (11) Dalībvalstu tiesību aktos vai praksē iekļautās darbinieku informēšanas un uzklaušanās procedūras bieži nav piemērotas tā uzņēmuma pārnacionālajai struktūrai, kas pieņem lēmumus, kuri ietekmē šos darbiniekus. Tas var radīt nevienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, kurus ietekmē lēmumi, vienā uzņēmumā vai uzņēmumu grupā.
- (12) Jāpieņem piemēroti noteikumi, lai nodrošinātu, ka darbiniekus Kopienas mēroga uzņēmumos vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupās pienācīgi informē un uzklausa, ja lēmumi, kas viņus ietekmē, tiek pieņemti citā dalībvalstī, nevis tajā, kur viņi strādā.
- (13) Lai garantētu, ka darbiniekus uzņēmumos vai uzņēmumu grupās, kas darbojas divās vai vairākās dalībvalstīs, pienācīgi informē un uzklausa, ir jāizveido Eiropas Uzņēmumu padomes vai jārada citas piemērotas procedūras darbinieku pārnacionālai informēšanai un uzklaušanai.
- (14) Noteikumi darbinieku informēšanai un uzklaušanai jānosaka un jāīsteno tā, lai nodrošinātu šo pasākumu efektivitāti attiecībā uz šīs direktīvas noteikumiem. Lai to panāktu, Eiropas Uzņēmumu padomes informēšanai un uzklaušanai būtu jānodrošina iespēja tai savlaicīgi izteikt savu viedokli, tomēr neietekmējot uzņēmuma spēju pielāgoties. Vienīgi dialogs tādā līmenī, kādā virzieni ir izstrādāti un darbinieku pārstāvji efektīvi iesaistīti, dod iespēju paredzēt un vadīt pārmaiņas.
- (15) Darbiniekiem un viņu pārstāvjiem jānodrošina informēšana un uzklaušana vadības un pārstāvības attiecīgā līmenī atkarībā no izskatāmā jautājuma. Tādēļ ir jānošķir Eiropas Uzņēmumu padomes kompetence un darbības joma no valsts pārstāvības institūciju kompetences un darbības jomas un tā jāattiecinā tikai uz pārnacionāliem jautājumiem.
- (16) Tas, vai jautājums ir pārnacionāls, būtu jānosaka, ņemot vērā gan tā potenciālās ietekmes apmēru, gan iesaistītās vadības un pārstāvības līmeni. Tādēļ par pārnacionāliem uzskata jautājumus, kas attiecas uz visu uzņēmumu vai uzņēmumu grupu vai vismaz uz divām dalībvalstīm. Tie ir jautājumi, kuri, neskatoties uz iesaistīto dalībvalstu skaitu, ir nozīmīgi Eiropas darbaspēkam to iespējamās ietekmes apmēra dēļ vai kuri ir saistīti ar darbības pārņemšanu starp dalībvalstīm.
- (17) Kontrolējošā uzņēmuma definīcija jānosaka tikai attiecībā uz šo direktīvu, neskarot grupas vai kontroles definīcijas, kas sniegtas citos tiesību aktos.
- (18) Uzņēmumos vai uzņēmumu grupās, kuras darbojas divās vai vairākās dalībvalstīs, darbinieku informēšanas un uzklaušanas mehānismos jāiekļauj visas struktūrvienības vai, atkarībā no apstākļiem, visi grupas uzņēmumi, kas atrodas dalībvalstīs, neatkarīgi no tā, vai uzņēmuma vai uzņēmumu grupas kontrolējošā uzņēmuma centrālā vadība atrodas dalībvalstīs vai ārpus tām.
- (19) Saskaņā ar pušu autonomijas principu darbinieku pārstāvji un uzņēmuma vadība vai grupas kontrolējošais uzņēmums vienojoties nosaka Eiropas Uzņēmumu padomes veidu, sastāvu, funkcijas, darbības veidu, procedūras un finanšu resursus vai citas informēšanas un uzklaušanas procedūras, lai pielāgotos to īpašiem apstākļiem.
- (20) Saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstis nosaka to, kas pārstāv darbiniekus, un, ja uzskata par vajadzīgu, īpaši paredz dažādu darbinieku kategoriju samērīgu pārstāvību.
- (21) Jāprecizē darbinieku informēšanas un uzklaušanas jēdzieni atbilstoši definīcijām jaunākajās direktīvās šajā jomā un definīcijām valstu tiesību aktos, lai īstenotu šādus mērķus: pastiprināt pārnacionālā dialoga efektivitāti, atbilstoši saskaņot dialogu valsts un pārnacionālā līmenī un nodrošināt šīs direktīvas piemērošanai nepieciešamo juridisko noteiktību.
- (22) Jēdziens "informēšana" jādefinē, ņemot vērā tās mērķi ļaut darbinieku pārstāvjiem veikt atbilstīgu izskatīšanu, un tam nepieciešams, ka informāciju sniedz atbilstošā laikā, veidā un apjomā, tomēr neaizkavējot lēmumu pieņemšanas procesu uzņēmumos.

- (23) Jēdziens "uzklausišana" jādefinē, ņemot vērā to, ka mērķis ir ļaut izteikt viedokli, kas būs noderīgs lēmuma pieņemšanas procesā, un tam nepieciešams, ka uzklausišana notiek atbilstošā laikā, veidā un apjomā.
- (24) Šajā direktīvā paredzētie informēšanas un uzklausišanas noteikumi uzņēmumā vai grupu kontrolējošā uzņēmumā, kura centrālā vadība atrodas ārpus dalībvalstīm, jāisteno pārstāvim, ko iecel, ja nepieciešams, vienā dalībvalstī, vai, ja šāds pārstāvis nav iecelts, tad tie jāisteno struktūrvienībai vai kontrolējamam uzņēmumam, kurā nodarbina lielāko darbinieku skaitu dalībvalstī.
- (25) Uzņēmuma vai uzņēmumu grupas atbildība par sarunu uzsākšanai nepieciešamās informācijas nodošanu jāprecizē tā, lai darbinieki varētu noteikt, vai uzņēmums vai uzņēmumu grupa, kurā tie strādā, ir Kopienas mēroga, un veidot nepieciešamos kontaktus, lai izstrādātu sarunu uzsākšanas pieprasījumu.
- (26) Īpašajā pārrunu grupā dažādu dalībvalstu darbiniekiem jābūt pārstāvētiem samērīgi. Darbinieku pārstāvjiem jāspēj sadarboties, lai noteiktu savu nostāju saistībā ar sarunām ar centrālo vadību.
- (27) Jāatzīst nozīme, kāda atzītām arodbiedrību organizācijām varētu būt sarunās vai atkārtotās sarunās par Eiropas Uzņēmumu padomju izveides nolīgumu, sniedzot atbalstu darbinieku pārstāvjiem, kas izteikuši vajadzību pēc šāda atbalsta. Lai tās varētu pārraudzīt jaunu Eiropas Uzņēmumu padomju izveidi un lai veicinātu labu praksi, kompetentās arodbiedrību un darba devēju organizācijas, kas ir atzītas par Eiropas sociālajiem partneriem, informē par sarunu uzsākšanu. Atzītas kompetentas arodbiedrību un darba devēju organizācijas ir tās sociālo partneru organizācijas, ar kurām Komisija apspriežas saskaņā ar Līguma 138. pantu. Komisija atjaunina un publicē šo organizāciju sarakstu.
- (28) Nolīgumos, kas reglamentē Eiropas Uzņēmumu padomju izveidi un darbību, jābūt noteikumiem par to pārveidošanu, izbeigšanu vai atkārtotu sarunu vešanu, ja tas ir nepieciešams, jo īpaši – ja tiek mainīts uzņēmuma vai uzņēmumu grupas sastāvs vai struktūra.
- (29) Šajos nolīgumos jānosaka darbinieku informēšanas un uzklausišanas pārnacionālā un valsts līmeņa saskaņošanas noteikumi, kas piemēroti uzņēmuma vai grupas īpašajiem apstākļiem. Šie noteikumi jāpieņem, ņemot vērā darbinieku pārstāvības institūciju kompetences un darbības jomas, jo īpaši attiecībā uz pārmaiņu paredzēšanu un pārvaldību.
- (30) Šajos nolīgumos nepieciešamības gadījumā jāparedz izvēlētais komitejas izveide un darbība, lai varētu nodrošināt Eiropas Uzņēmumu padomes regulāro darbību koordināciju un lielāku efektivitāti, kā arī pēc iespējas drīzu informēšanu un uzklausišanu ārkārtas gadījumos.
- (31) Darbinieku pārstāvji var nolemt neveidot Eiropas Uzņēmumu padomi, vai attiecīgās puses var lemt par citādām procedūrām darbinieku pārnacionālai informēšanai un uzklausišanai.
- (32) Būtu jāparedz noteikums par konkrētu papildu prasību piemērošanu, ja puses tā nolemtu vai ja centrālā vadība atsakās sākt sarunas, vai ja pēc šādām sarunām nav noslēgta vienošanās.
- (33) Lai varētu pilnībā pildīt savus pārstāvju pienākumus un nodrošināt Eiropas Uzņēmumu padomes lietderību, darbinieku pārstāvjiem jāatskaitās to darbinieku priekšā, kurus tie pārstāv, un jāsaņem viņiem nepieciešamā apmācība.
- (34) Darbinieku pārstāvjiem, kas rīkojas saskaņā ar šo direktīvu, veicot savus pienākumus, būtu jāparedz aizsardzība un nodrošinājums, kas ir līdzvērtīgi tiem, kādi darbinieku pārstāvjiem paredzēti tiesību aktos un/vai praksē valstī, kurā tie strādā. Sakarā ar savu pienākumu likumīgu veikšanu viņus nedrīkst pakļaut nekādai diskriminācijai, un jānodrošina pienācīga aizsardzība pret atlaišanu un citām sankcijām.
- (35) Dalībvalstīm jāveic attiecīgi pasākumi, ja netiek ievērotas šajā direktīvā paredzētās prasības.
- (36) Atbilstīgi Kopienas tiesību aktu vispārējiem principiem gadījumos, kad tiek pārkāpti pienākumi, kas noteikti saskaņā ar šo direktīvu, būtu jāpiemēro administratīvas vai tiesas procedūras, kā arī sankcijas, kas ir efektīvas, preventīvas un samērīgas atbilstīgi pārkāpuma smagumam.

- (37) Efektivitātes, konsekvences un juridiskās noteiktības labad nepieciešama saskaņošana starp direktīvām un darbinieku informēšanas un uzklausišanas līmeņiem, kas noteikti Kopienas un valstu tiesību aktos un/vai praksē. Priekšroka jādod sarunām par šiem informēšanas saskaņošanas noteikumiem katrā uzņēmumā vai uzņēmumu grupā. Ja šajā jautājumā vienošanās nav panākta un ja ir paredzēts pieņemt lēmumus, kas var radīt būtiskas pārmaiņas darba organizācijā vai līgumiskajās attiecībās, process jāīsteno gan valsts, gan Eiropas līmenī, ievērojot attiecīgo pārstāvības institūciju kompetences un darbības jomas. Eiropas Uzņēmumu padomes paustais viedoklis nedrīkst skart centrālās vadības tiesības veikt nepieciešamās apspriešanās, ievērojot valsts tiesību aktos un/vai praksē noteikto laika grafiku. Ja nepieciešams, jāpielāgo valsts tiesību akti un/vai prakse, lai Eiropas Uzņēmumu padome vajadzības gadījumā tiktu informēta pirms valstu darbinieku pārstāvības institūcijām vai vienlaikus ar tām, nemazinot darbinieku vispārējo aizsardzības līmeni.
- (38) Šī direktīva nedrīkstētu skart informēšanas un uzklausišanas procedūras, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/14/EK (2002. gada 11. marts), ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklausišanai Eiropas Kopienā⁽¹⁾, un īpašās procedūras, kas minētas 2. pantā Padomes Direktīvā 98/59/EK (1998. gada 20. jūlijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atļaušanu⁽²⁾ un 7. pantā Padomes Direktīvā 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējiesabiedrību vai uzņēmējiesabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā⁽³⁾.
- (39) Būtu jāvienojas par īpašu attieksmi pret tiem Kopienas mēroga uzņēmumiem un uzņēmumu grupām, kurās 1996. gada 22. septembrī bija spēkā nolīgums, kas aptvēra visu darbaspēku un kas paredz darbinieku pārnacionālu informēšanu un uzklausišanu.
- (40) Ja uzņēmuma vai uzņēmumu grupas struktūrā notiek būtiskas izmaiņas, piemēram, apvienošanās, pārņemšanas vai sadalīšanās rezultātā, esošā Eiropas Uzņēmumu padome vai padomes jāpielāgo. Šai pielāgošanai pirmkārt jānotiek atbilstīgi piemērojamiem nolīguma noteikumiem, ja šie noteikumi ļauj veikt nepieciešamos pielāgojumus. Ja šādu noteikumu nav un ir iesniegts pieprasījums, kurā ir izteikta vajadzība pēc šādiem noteikumiem, uzsāk sarunas par jaunu nolīgumu, kurās iesaista pastāvošo Eiropas Uzņēmumu padomju locekļus. Lai darbinieki struktūras izmaiņu bieži vien izšķirīgajā laikposmā tiktu informēti un uzklausi, pastāvošajām Eiropas Uzņēmumu padomēm līdz jauna nolīguma noslēgšanai jāspēj turpināt darbību, ja nepieciešams, pielāgotā veidā. Parakstot jauno nolīgumu, pirms tam izveidotās padomes jāatlaiz un jāizbeidz nolīgumi, ar ko padomes izveidotas, lai kādi arī būtu to spēkā esības vai izbeigšanas noteikumi.
- (41) Izņemot šo pielāgošanas klauzulu, būtu jāturpina piemērot spēkā esošie nolīgumi, lai par tiem nebūtu obligāti jāriko jaunas sarunas, kad tas nebūtu nepieciešams. Būtu jāparedz, ka šajā direktīvā noteiktie pienākumi nebūtu jāattiecinā uz nolīgumiem, kas noslēgti pirms 1996. gada 22. septembra saskaņā ar Direktīvas 94/45/EK 13. panta 1. punktu vai Direktīvas 97/74/EK⁽⁴⁾ 3. panta 1. punktu, kamēr tie ir spēkā. Turklāt šajā direktīvā nav noteikts vispārējs pienākums rīkot jaunas sarunas par nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar Direktīvas 94/45/EK 6. pantu laikposmā no 1996. gada 22. septembra līdz 2011. gada 5. jūnijam.
- (42) Neskarot pušu iespējas izlemt citādi, šīs direktīvas mērķu īstenošanai par uzņēmumu vai uzņēmumu grupu rīcību ir jāinformē un jāuzklausa Eiropas Uzņēmumu padome, ko izveido, ja puses nav vienojušās, lai tā varētu novērtēt iespējamo ietekmi uz darbinieku interesēm vismaz divās dalībvalstīs. Šajā nolūkā uzņēmumam vai kontrolējošam uzņēmumam jāpieprasa sniegt darbinieku ieceltajiem pārstāvjiem vispārīgu informāciju, kas attiecas uz darbinieku interesēm, kā arī informāciju, kura jo īpaši saistīta ar tiem uzņēmuma vai uzņēmumu grupas darbības aspektiem, kas iespaido darbinieku intereses. Apspriedes beigās Eiropas Uzņēmumu padomei jāspēj sniegt atziņumu.
- (43) Par konkrētiem lēmumiem, kas būtiski ietekmē darbinieku intereses, iespējami drīz jāinformē un jāuzklausa darbinieku ieceltie pārstāvji.

⁽¹⁾ OV L 80, 23.3.2002., 29. lpp.

⁽²⁾ OV L 225, 12.8.1998., 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 82, 22.3.2001., 16. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 97/74/EK (1997. gada 15. decembris), ar ko uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti attiecinā Direktīvu 94/45/EK par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklausišanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupā (OV L 10, 16.1.1998., 22. lpp.).

- (44) To papildu prasību saturs, kuras piemēro, ja nolīguma nav, un kuras veido sarunu pamatu, jāprecizē un jāpie-lāgo mainīgajām vajadzībām un praksei pārnacionālās informēšanas un uzklauššanas jautājumos. Būtu jānošķir jomas, kurās ir jāsniedz informācija, no tām, kurās Eiropas Uzņēmumu padome ir arī jāuzklauša, kas ietver iespēju par izteikto viedokli saņemt pamatotu atbildi. Lai izvēlēta komiteja varētu īstenot nepieciešamos koordinā-cijas pienākumus un ārkārtas apstākļos darboties efektīvi, šīs komitejas sastāvā jābūt ne vairāk kā pieciem locek-ļiem, kuri var regulāri apspriesties.
- (45) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, darbinieku informēšanas un uzklauššanas tiesību uzlabošanu Kopienas mēroga uzņēmumos vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupās, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes prin-cipu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionali-tātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasā-kumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (46) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības, un jo īpaši prin-cipi, kas ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Šīs direktīvas mērķis jo īpaši ir pilnībā nodrošināt darbi-nieku vai to pārstāvju tiesības, ka atbilstīgā līmenī tiem Kopienas tiesībās un valstu tiesību aktos un praksē noteiktajos gadījumos un apstākļos (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 27. pants) savlaicīgi tiek nodrošināta informēšana un uzklauššana.
- (47) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecinā uz tiem noteikumiem, kuri būtiski mainīti salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām. Pienā-kums transponēt nemainītos noteikumus izriet no iepriekšējām direktīvām.
- (48) Saskaņā ar Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾ 34. punktu dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt tabulas, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļotu atbilstmi starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un darīt tās publiski pieejamas.
- (49) Šī direktīva nedrīkstētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem II pielikuma B daļā minēto direk-tīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

1. Šīs direktīvas mērķis ir uzlabot darbinieku informēšanas un uzklauššanas tiesības Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās.
2. Šajā nolūkā izveido Eiropas Uzņēmumu padomi vai proce-dūru darbinieku informēšanai un uzklauššanai katrā Kopienas mēroga uzņēmumā un katrā Kopienas mēroga uzņēmumu grupā, kā noteikts 5. panta 1. punktā, lai darbiniekus informētu un uzklaušītu. Noteikumus darbinieku informēšanai un uzklau-sīšanai nosaka un īsteno tādejādi, lai nodrošinātu šo pasākumu efektivitāti, kā arī efektīvu lēmumu pieņemšanu uzņēmumā vai uzņēmumu grupā.
3. Darbiniekus informē un uzklauša attiecīgajā vadības un pārstāvības līmenī atbilstīgi apspriežamajam jautājumam. Šajā nolūkā Eiropas Uzņēmumu padomes kompetence un darbinieku informēšanas un uzklauššanas procedūra, ko reglamentē šī direktīva, attiecas tikai uz pārnacionāliem jautājumiem.
4. Par pārnacionāliem uzskata jautājumus, kas attiecas uz Kopienas mēroga uzņēmumu vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupu kopumā vai vismaz uz diviem uzņēmumiem vai uzņē-muma vai grupas struktūrvienībām divās dalībvalstīs.
5. Neatkarīgi no 2. punkta, ja Kopienas mēroga uzņēmumu grupā 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē ir viens vai vairāki uzņēmumi vai uzņēmumu grupas, kas 2. panta 1. punkta a) vai c) apakšpunkta nozīmē ir Kopienas mēroga uzņē-mumi vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupas, tad Eiropas Uzņēmumu padomi izveido grupas līmenī, ja vien nolīgumos, kuri minēti 6. pantā, nenosaka citādi.
6. Ja vien nolīgumos, kas minēti 6. pantā, nav paredzēta plašāka darbības joma, Eiropas Uzņēmumu padomes pilnvaras un kompetence, kā arī informācijas un uzklauššanas proce-dūras, kuras noteiktas, lai sasniegtu 1. punktā norādītos mērķus, Kopienas mēroga uzņēmumā attiecas uz visām struktūrvie-nībām, kas atrodas dalībvalstīs, un Kopienas mēroga uzņēmumu grupā – uz visiem grupas uzņēmumiem, kuri atrodas dalībval-stīs.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

7. Dalībvalstis var paredzēt, ka šī direktīva neattiecas uz tirdzniecības flotes apkalpes locekļiem.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā:

a) “Kopienas mēroga uzņēmums” ir jebkurš uzņēmums, kurā ir vismaz 1 000 darbinieku dalībvalstīs un vismaz 150 darbinieku katrā no vismaz divām dalībvalstīm;

b) “uzņēmumu grupa” ir kontrolējošais uzņēmums un tā kontrolētie uzņēmumi;

c) “Kopienas mēroga uzņēmumu grupa” ir uzņēmumu grupa ar šādām pazīmēm:

— vismaz 1 000 darbinieku dalībvalstīs,

— vismaz divi grupas uzņēmumi dažādās dalībvalstīs

un

— vismaz viens grupas uzņēmums, kurā ir vismaz 150 darbinieku vienā dalībvalstī, un vismaz viens cits grupas uzņēmums, kurā ir vismaz 150 darbinieku citā dalībvalstī;

d) “darbinieku pārstāvji” ir darbinieku pārstāvji, kas paredzēti atbilstīgi valsts tiesību aktiem un/vai praksei;

e) “centrālā vadība” ir Kopienas mēroga uzņēmuma centrālā vadība vai kontrolējošā uzņēmuma centrālā vadība Kopienas mēroga uzņēmumu grupā;

f) “informēšana” ir darba devēja veikta informācijas nodošana darbinieku pārstāvjiem, lai tie varētu iepazīties ar attiecīgo jautājumu un to izskatīt; informēšanu veic tādā laikā, veidā un saturiskajā apjomā, kāds ir atbilstīgs, lai ļautu darbinieku pārstāvjiem veikt rūpīgu iespējamās ietekmes novērtēšanu un vajadzības gadījumā sagatavoties uzklaušanās sanāksmēm ar Kopienas mēroga uzņēmuma vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupas kompetento struktūru;

g) “uzklaušanās” ir dialoga izveidošana un viedokļu apmaiņa starp darbinieku pārstāvjiem un centrālo vadību vai jebkuru piemērotāku vadības līmeni tādā laikā, veidā un apjomā, kas ļauj darbinieku pārstāvjiem, ņemot vērā sniegto informāciju, saprātīgā termiņā izteikt viedokli par ierosinātajiem pasākumiem, uz kuriem attiecas uzklaušanās, neierobežojot vadības pienākumus, un šo viedokli Kopienas mēroga uzņēmums vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupa var ņemt vērā;

h) “Eiropas Uzņēmumu padome” ir padome, kas izveidota saskaņā ar I pielikuma 1. panta 2. punktu vai noteikumiem pielikumā, lai informētu un uzklautu darbiniekus;

i) “īpašā pārrunu grupa” ir struktūra, kas saskaņā ar 5. panta 2. punktu izveidota sarunām ar centrālo vadību, lai izveidotu Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklaušanai saskaņā ar 1. panta 2. punktu.

2. Šajā direktīvā noteiktajam darbaspēka sliekšnim pamatā ir divos iepriekšējos gados nodarbināto darbinieku vidējais skaits, to skaitā darbinieki, kuri strādā nepilnu darba laiku, aprēķinot saskaņā ar valstu tiesību aktiem un/vai praksi.

3. pants

“Kontrolējošā uzņēmuma” definīcija

1. Šajā direktīvā “kontrolējošais uzņēmums” ir uzņēmums, kam var būt dominējoša ietekme uz citu uzņēmumu (“kontrolēto uzņēmumu”), piemēram, īpašumtiesību, finanšu līdzdalības vai reglamentējošu noteikumu dēļ.

2. Neierobežojot pierādījumus par pretējo, uzskata, ka uzņēmumam ir dominējoša ietekme, ja tas citā uzņēmumā tieši vai netieši:

a) ir īpašnieks lielākajai daļai šā uzņēmuma parakstītā kapitāla;

b) kontrolē balsu vairākumu, kuras saistītas ar uzņēmuma emitētajām kapitāla daļām;

vai

c) var iecelt vairāk nekā pusi minētā uzņēmuma vadības, pārvaldes vai uzraudzības struktūras locekļu.

3. Šā panta 2. punktā kontrolējošā uzņēmuma tiesības attiecībā uz balsošanu un iecelšanu ietver jebkura cita kontrolētā uzņēmuma tiesības un jebkuras tādas fiziskas vai juridiskas personas tiesības, kas darbojas savā vārdā, bet kontrolējošā uzņēmuma vai jebkura cita kontrolētā uzņēmuma interesēs.

4. Neatkarīgi no 1. un 2. punkta uzņēmumu neuzskata par kontrolējošo uzņēmumu attiecībā uz citu uzņēmumu, kurā tam ir ieguldījumi, ja minētais uzņēmums ir sabiedrība, kas minēta 3. panta 5. punkta a) vai c) apakšpunktā Padomes Regulā (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju⁽¹⁾.

5. Neuzskata, ka pastāv dominējoša ietekme, tikai pamatojoties uz to, ka pilnvarotā persona pilda savas funkcijas saskaņā ar dalībvalsts likumiem, kas attiecas uz likvidēšanu, darbības izbeigšanu, maksātnespēju, maksājumu pārtraukšanu, mierizlīgumu vai līdzīgām procedūrām.

6. Piemērojamie tiesību akti, lai noteiktu, vai uzņēmums ir "kontrolējošais uzņēmums", ir tie dalībvalsts tiesību akti, kas reglamentē šo uzņēmumu.

Ja šo uzņēmumu reglamentē citas valsts, kas nav dalībvalsts, tiesību akti, tad piemēro tās dalībvalsts tiesību aktus, kurā atrodas uzņēmuma pārstāvis vai, ja tāda nav, tā grupas uzņēmuma centrālā vadība, kurā atrodas lielākais darbinieku skaits.

7. Ja, piemērojot 2. punktu, ir tiesību normu kolīzija un divi vai vairāki grupas uzņēmumi atbilst vienam vai vairākiem minētā 2. punkta kritērijiem, tad uzņēmumu, kas atbilst 2. punkta c) apakšpunkta kritērijiem, uzskata par kontrolējošo uzņēmumu neatkarīgi no pierādījumiem, ka citam uzņēmumam var būt dominējoša ietekme.

II IEDAĻA

EIROPAS UZŅĒMUMU PADOMES VAI DARBINIEKU INFORMĒŠANAS UN UZKLAUSĪŠANAS PROCEDŪRAS IZVEIDE

4. pants

Atbildība par Eiropas Uzņēmumu padomes vai darbinieku informēšanas un uzklausišanas procedūras izveidi

1. Par vajadzīgo nosacījumu un līdzekļu radīšanu, lai izveidotu Eiropas Uzņēmumu padomi vai informēšanas un uzklausišanas procedūru Kopienas mēroga uzņēmumā un Kopienas

mēroga uzņēmumu grupā, kā tas paredzēts 1. panta 2. punktā, ir atbildīga centrālā vadība.

2. Ja centrālā vadība neatrodas dalībvalstī, tad 1. punktā minēto atbildību uzņemas centrālās vadības pārstāvis dalībvalstī, ko ieceļ vajadzības gadījumā.

Ja šāda pārstāvja nav, tad tā uzņēmuma vai uzņēmumu grupas vadība, kas nodarbina lielāko darbinieku skaitu jebkurā vienā dalībvalstī, uzņemas 1. punktā minēto atbildību.

3. Šajā direktīvā par centrālo vadību uzskata pārstāvi vai pārstāvjus vai, ja šādu pārstāvju nav, 2. punkta otrajā daļā minēto vadību.

4. Tāda uzņēmuma vadība, kas iekļauts Kopienas mēroga uzņēmumu grupā, kā arī Kopienas mēroga uzņēmuma vai uzņēmumu grupas centrālā vadība vai par centrālo pieņemtā vadība 2. punkta otrās daļas nozīmē ir atbildīga par to, lai iegūtu un nodotu personām, kuras skar šīs direktīvas piemērošana, informāciju, kas nepieciešama 5. pantā minēto sarunu uzsākšanai, un jo īpaši informāciju par uzņēmuma vai grupas struktūru un par tās darbaspēku. Šis pienākums jo īpaši attiecas uz informāciju par 2. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā minēto darbinieku skaitu.

5. pants

Īpašā pārrunu grupa

1. Lai sasniegtu 1. panta 1. punktā noteikto mērķi, centrālā vadība sāk sarunas par Eiropas Uzņēmumu padomes vai informēšanas un uzklausišanas procedūras izveidošanu pēc savas ierosmes vai rakstiska lūguma no vismaz 100 darbiniekiem vai viņu pārstāvjiem vismaz divos uzņēmumos vai struktūrvienībās vismaz divās dalībvalstīs.

2. Šajā nolūkā izveido īpašu pārrunu grupu saskaņā ar šādām pamatnostādnēm:

a) dalībvalstis nosaka metodes, kas jālieto, lai ievēlētu vai ieceltu īpašas pārrunu grupas dalībniekus, kuri jāievēlē vai jāieceļ to teritorijās.

Dalībvalstis nodrošina, ka darbiniekiem uzņēmumos un/vai struktūrvienībās, kuros no darbiniekiem neatkarīgu iemeslu dēļ nav darbinieku pārstāvju, ir tiesības ievēlēt vai iecelt īpašās pārrunu grupas dalībniekus.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

Šā apakšpunkta otrā daļa neierobežo valstu tiesību aktus un/vai praksi, kas nosaka sliksni darbinieku pārstāvības institūciju izveidošanai;

b) īpašās pārrunu grupas locekļus ievēlē vai ieceļ proporcionāli Kopienas mēroga uzņēmuma vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupas katrā dalībvalstī nodarbināto darbinieku skaitam, katrai dalībvalstij piešķirot vienu vietu par tādu tajā nodarbināto darbinieku daļu, kas ir 10 % no visās dalībvalstīs nodarbināto darbinieku skaita vai kas ir daļa no minētajiem 10 %;

c) centrālo un vietējo vadību, kā arī kompetentās Eiropas darbinieku un darba devēju organizācijas informē par īpašās pārrunu grupas sastāvu un sarunu uzsākšanu.

3. Īpašajai pārrunu grupai ir uzdevums ar centrālo vadību rakstiski vienoties par Eiropas Uzņēmumu padomes (padomju) darbības jomu, sastāvu, funkcijām un pilnvaru termiņu vai noteikumiem, lai īstenotu darbinieku informēšanas un uzklausišanas procedūru.

4. Lai noslēgtu nolīgumu saskaņā ar 6. pantu, centrālā vadība sasauc sanāksmi ar īpašo pārrunu grupu. Tā par to informē vietējās vadības.

Pirms un pēc katras sanāksmes ar centrālo vadību īpašajai pārrunu grupai ir tiesības tikties, izmantojot saziņai nepieciešamos līdzekļus, bez centrālās vadības pārstāvju klātbūtnes.

Sarunās īpašā pārrunu grupa savu pienākumu pildīšanā var lūgt palīdzību tās izvēlētiem ekspertiem, kas var būt kompetentu atzītu Kopienas līmeņa arodbiedrību organizāciju pārstāvji. Šie eksperti un arodbiedrību pārstāvji pēc īpašās pārrunu grupas pieprasījuma var piedalīties sarunās padomdevēja statusā.

5. Īpašā pārrunu grupa ar divu trešdaļu balsu vairākumu var nolemt nesākt sarunas saskaņā ar 4. punktu vai pārtraukt jau sāktas sarunas.

Šāds lēmums aptur 6. pantā minēto nolīguma noslēgšanas procedūru. Ja pieņem šādu lēmumu, tad nepiemēro I pielikuma noteikumus.

Īpašo pārrunu grupu var sasaukt no jauna, agrākais, divus gadus pēc iepriekšminētā lēmuma, ja vien attiecīgās puses nav noteikušas īsāku laikposmu.

6. Visus izdevumus par 3. un 4. punktā minēto sarunu rīkošanu sedz centrālā vadība, lai īpašā pārrunu grupa varētu veikt savus pienākumus atbilstīgā veidā.

Lai nodrošinātu atbilstību šim principam, dalībvalstis var paredzēt budžeta noteikumus attiecībā uz īpašās pārrunu grupas darbību. Tās var jo īpaši noteikt finansējuma ierobežojumus, paredzot tikai viena eksperta darbības izdevumu segšanu.

6. pants

Nolīguma saturs

1. Centrālās vadības un īpašās pārrunu grupas sarunas jāveic sadarbības garā, lai vienotos par sīki izstrādātiem noteikumiem 1. panta 1. punktā paredzētās darbinieku informēšanas un uzklausišanas īstenošanai.

2. Neierobežojot pušu autonomijas principu, 1. punktā minētajā un rakstiski noformētajā nolīgumā starp centrālo vadību un īpašo pārrunu grupu nosaka:

a) uzņēmumus Kopienas mēroga uzņēmumu grupā vai struktūrvienības Kopienas mēroga uzņēmumā, uz kuriem attiecas nolīgums;

b) Eiropas Uzņēmumu padomes sastāvu, locekļu skaitu, vietu sadalījumu, pēc iespējas ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt darbinieku samērīgu pārstāvību gan pēc to darbības, gan kategorijas un dzimuma, un pilnvaru termiņu;

c) Eiropas Uzņēmumu padomes funkcijas un informēšanas un uzklausišanas procedūru, kā arī noteikumus par Eiropas Uzņēmumu padomes un darbinieku valsts pārstāvības institūciju informēšanas un uzklausišanas saskaņošanu, ievērojot 1. panta 3. punktā minētos principus;

d) Eiropas Uzņēmumu padomes sanāksmes vietu, biežumu un ilgumu;

e) vajadzības gadījumā – Eiropas Uzņēmumu padomē izveidotās izvēlētas komitejas sastāvu, iecelšanas noteikumus, uzdevumus un iekšējās kārtības noteikumus;

f) Eiropas Uzņēmumu padomei piešķiramos finanšu un materiālos resursus;

g) nolīguma spēkā stāšanās dienu un tā darbības laiku, noteikumus par nolīguma grozīšanu vai izbeigšanu, kā arī gadījumus, kuros par nolīgumu ir jāriko atkārtotas sarunas, un atkārtotu sarunu procedūru, tostarp vajadzības gadījumā, ja veic izmaiņas Kopienas mēroga uzņēmuma vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupas struktūrā.

3. Centrālā vadība un īpašā pārrunu grupa ar rakstisku lēmumu var izveidot vienu vai vairākas informēšanas un uzklaušanās procedūras Eiropas Uzņēmumu padomes vietā.

Nolīgumā jānosaka, kādā veidā darbinieku pārstāvjiem ir tiesības saņākt, lai pārrunātu viņiem sniegto informāciju.

Šī informācija jo īpaši attiecas uz pārnacionāliem jautājumiem, kas būtiski ietekmē darbinieku intereses.

4. Uz nolīgumiem, kas minēti 2. un 3. punktā, neattiecas I pielikumā minētās papildu prasības, ja vien tajos nav paredzēts citādi.

5. Lai noslēgtu nolīgumus, kas minēti 2. un 3. punktā, īpašā pārrunu grupa pieņem lēmumu ar tās locekļu balsu vairākumu.

7. pants

Papildu prasības

1. Lai sasniegtu 1. panta 1. punktā noteikto mērķi, piemēro papildu prasības, kas paredzētas tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā atrodas centrālā vadība, ja:

— centrālā vadība un īpašā pārrunu grupa tā nolemj,

— centrālā vadība atsakās sākt sarunas sešu mēnešu laikā no 5. panta 1. punktā minētā lūguma

vai

— triju gadu laikā pēc šā lūguma iesniegšanas dienas tās nespēj noslēgt nolīgumu, kā paredzēts 6. pantā, un īpašā pārrunu grupa nav pieņēmusi 5. panta 5. punktā paredzēto lēmumu.

2. Dalībvalstu pieņemtajām papildu prasībām, kas minētas 1. punktā, jāatbilst I pielikumā izklāstītajiem noteikumiem.

III IEDAĻA

DAŽĀDI NOTEIKUMI

8. pants

Konfidenciāla informācija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka īpašo pārrunu grupu vai Eiropas Uzņēmumu padomes locekļi un visi eksperti, kas viņiem palīdz, neatklāj nekādu informāciju, kura tiem nepārprotami sniegta kā konfidenciāla.

Tas pats attiecas uz darbinieku pārstāvjiem informēšanas un uzklaušanās procedūras ietvaros.

Šīs saistības turpina pastāvēt, lai kur arī atrastos pirmajā un otrajā daļā minētās personas, pat pēc tam, kad tās pārtraukušas veikt savus pienākumus.

2. Īpašos gadījumos un saskaņā ar nosacījumiem un ierobežojumiem, kas noteikti valstu tiesību aktos, katra dalībvalsts nodrošina, ka centrālajai vadībai, kura atrodas tās teritorijā, nav jāsniedz tāda informācija, kas saskaņā ar objektīviem kritērijiem varētu būtiski kaitēt attiecīgo uzņēmumu darbībai.

Dalībvalsts var noteikt, ka šādi atbrīvošanai no pienākuma sniegt informāciju vajadzīga iepriekšēja administratīva vai tiesas atļauja.

3. Katra dalībvalsts savā teritorijā var paredzēt uzņēmumu centrālajai vadībai īpašus noteikumus, kas tieši un būtiski skar ideoloģisko nostādni attiecībā uz informāciju un viedokļu paušanu, ar nosacījumu, ka šādi īpaši noteikumi jau bija valsts tiesību aktos šīs direktīvas pieņemšanas dienā.

9. pants

Eiropas Uzņēmumu padomes un darbinieku informēšanas un uzklaušanās procedūras darbība

Centrālā vadība un Eiropas Uzņēmumu padome strādā sadarbības garā, pienācīgi ņemot vērā savstarpējas tiesības un pienākumus.

Tas pats attiecas uz sadarbību starp centrālo vadību un darbinieku pārstāvjiem darbinieku informēšanas un uzklausišanas procedūras ietvaros.

10. pants

Darbinieku pārstāvju uzdevums un aizsardzība

1. Neskarot citu pārstāvību institūciju vai organizāciju kompetenci šajā jautājumā, Eiropas Uzņēmumu padomes locekļu rīcībā ir nepieciešamie līdzekļi, lai saskaņā ar šo direktīvu piemērotu savas tiesības kolektīvi pārstāvēt Kopienas mēroga uzņēmuma vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupas darbinieku intereses.

2. Neskarot direktīvas 8. pantu, Eiropas Uzņēmumu padomes locekļi informē Kopienas mēroga uzņēmumu vai uzņēmumu grupas darbinieku pārstāvjus vai, ja tādu pārstāvju nav, visus darbiniekus kopumā par tās informēšanas un uzklausišanas procedūras saturu un iznākumu, kas veikta saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem.

3. Īpašo pārrunu grupu locekļi, Eiropas Uzņēmumu padomju locekļi un darbinieku pārstāvji, kas veic savus pienākumus saskaņā ar 6. panta 3. punktā minēto procedūru, veicot savus pienākumus, bauda tādu pašu aizsardzību un nodrošinājumu, kāda darbinieku pārstāvjiem paredzēta tiesību aktos un/vai praksē valstī, kurā tie nodarbināti.

Tas jo īpaši attiecas uz īpašo pārrunu grupu vai Eiropas Uzņēmumu padomju sanāksmju apmeklēšanu vai jebkuru citu sanāksmju apmeklēšanu, īstenojot 6. panta 3. punktā minēto nolīgumu, un Kopienas mēroga uzņēmumu vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupas darbinieku algu izmaksu par prombūtnes laiku, kas nepieciešams to pienākumu pildīšanai.

4. Ciktāl tas ir nepieciešams pārstāvja pienākuma pildīšanai starptautiskā vidē, īpašās pārrunu grupas un Eiropas Uzņēmumu padomes locekļiem ir nodrošināta iespēja piedalīties apmācībās, saglabājot algu.

11. pants

Atbilstība šai direktīvai

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka Kopienas mēroga uzņēmuma iestāžu vadība un vadība uzņēmumos, kas ir daļa no Kopienas mēroga uzņēmumu grupas un atrodas tās teritorijā,

un to darbinieku pārstāvji vai, atkarībā no apstākļiem, darbinieki ievēro pienākumus, kas paredzēti šajā direktīvā, neatkarīgi no tā, vai centrālā vadība atrodas tās teritorijā.

2. Dalībvalstis paredz attiecīgus pasākumus, ja netiek ievērota šī direktīva; jo īpaši tās nodrošina, ka ir pieejamas atbilstīgas administratīvas vai tiesu procedūras, lai varētu īstenot pienākumus, kas izriet no šīs direktīvas.

3. Ja dalībvalstis piemēro 8. pantu, tad paredz noteikumus administratīvām vai tiesu apelācijas procedūrām, kuras darbinieku pārstāvji var ierosināt, kad centrālā vadība pieprasa konfidencialitāti vai nesniedz informāciju saskaņā ar minēto pantu.

Šādas procedūras var ietvert tās procedūras, kas paredzētas, lai aizsargātu attiecīgās informācijas konfidencialitāti.

12. pants

Saistība ar citiem Kopienas un valstu noteikumiem

1. Eiropas Uzņēmumu padomes informēšana un uzklausišana ir saistīta ar darbinieku valsts pārstāvības institūciju informēšanu un uzklausišanu, ievērojot katras puses kompetences un darbības jomas un 1. panta 3. punktā noteiktos principus.

2. Noteikumus, lai saskaņotu informēšanu un uzklausišanu starp Eiropas Uzņēmumu padomi un darbinieku valsts pārstāvības institūcijām, nosaka ar 6. pantā minēto nolīgumu. Minētais nolīgums neskar valsts tiesību aktu noteikumus un/vai praksi par darbinieku informēšanu un uzklausišanu.

3. Ja šādi noteikumi nav noteikti ar nolīgumu, dalībvalstis nodrošina, ka informēšanas un uzklausišanas procedūras notiek Eiropas Uzņēmumu padomē, kā arī darbinieku valsts pārstāvības institūcijās gadījumos, ja paredzētie lēmumi var radīt būtiskas pārmaiņas darba organizācijā vai līgumiskajās attiecībās.

4. Šī direktīva neskar informēšanas un uzklausišanas procedūras, kas noteiktas ar Direktīvu 2002/14/EK, un īpašās procedūras, kas noteiktas Direktīvas 98/59/EK 2. pantā un Direktīvas 2001/23/EK 7. pantā.

5. Šīs direktīvas īstenošana nav pietiekams pamats jebkādi stāvēkļa pasliktināšanai dalībvalstīs, kā arī vispārējā darba ņēmēju aizsardzības līmeņa pazemināšanai jomās, uz ko tā attiecas.

13. pants**Pielāgošana**

Ja Kopienas mēroga uzņēmuma vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupā tiek veiktas būtiskas struktūras izmaiņas un ja spēkā esošajos nolīgumos šādi noteikumi nav paredzēti vai ja divu vai vairāku piemērojamo nolīgumu noteikumi nonāk pret-runās, centrālā vadība pēc savas ierosmes vai rakstiska lūguma no vismaz simts darbiniekiem vai viņu pārstāvjiem vismaz divos uzņēmumos vai struktūrvienībās vismaz divās atšķirīgās dalīb-valstīs uzsāk 5. pantā minētās sarunas.

Papildus locekļiem, kuri ievēlēti vai iecelti saskaņā ar 5. panta 2. punktu, īpašajā pārrunu grupā ir vismaz trīs locekļi no pastā-vošas Eiropas Uzņēmumu padomes vai no katras pastāvošas Eiropas Uzņēmumu padomes.

Šo sarunu laikā pastāvošā Eiropas Uzņēmumu padome vai pastāvošās Eiropas Uzņēmumu padomes turpina darboties saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti ar Eiropas Uzņēmumu padomes vai padomju un centrālās vadības locekļu nolīgumu.

14. pants**Spēkā esošie nolīgumi**

1. Neskarot 13. punkta noteikumus, pienākumus saskaņā ar šo direktīvu nepiemēro Kopienas mēroga uzņēmumiem vai tādu Kopienas mēroga uzņēmumu grupām, kuros:

- a) atbilstoši Direktīvas 94/45/EK 13. panta 1. punktam vai Direktīvas 97/74/EK 3. panta 1. punktam ir noslēgts nolīgums vai nolīgumi, kas attiecas uz visu darbaspēku un kas paredz darbinieku pārnacionālu informēšanu un uzklaušī-šanu, vai kuros šādi nolīgumi ir pielāgoti uzņēmumu vai uzņēmumu grupu struktūras izmaiņu dēļ;

vai

- b) nolīgums, kas noslēgts atbilstoši Direktīvas 94/45/EK 6. pantam, ir parakstīts vai pārskatīts laikposmā no 2009. gada 5. jūnija līdz 2011. gada 5. jūnijam.

Valsts tiesību aktus, kas piemērojami nolīguma parakstīšanas vai pārskatīšanas brīdī, turpina piemērot pirmās daļas b) apakšpun-ktā minētajiem uzņēmumiem vai uzņēmumu grupām.

2. Beidzoties 1. punktā minēto nolīgumu termiņam, to līgumslēdzējas puses var kopīgi pieņemt lēmumu tos atjaunot vai pārskatīt. Pretējā gadījumā piemēro šīs direktīvas notei-kumus.

15. pants**Ziņojums**

Vēlākais līdz 2016. gada 5. jūnijam Komisija sagatavo ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par šīs direktīvas noteikumu īstenošanu, vajadzības gadījumā pievienojot attiecīgus priekšlikumus.

16. pants**Transponēšana**

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta 2., 3. un 4. punktā, 2. panta 1. punkta f) un g) apakšpunktā, 3. panta 4. punktā, 4. panta 4. punktā, 5. panta 2. punkta b) un c) apakš-punktā, 5. panta 4. punktā, 6. panta 2. punkta b), c), e) un g) apakšpunktā un 10., 12., 13. un 14. pantā, kā arī I pielikuma 1. punkta a), c) un d) apakšpunktā un 2. un 3. punktā noteiktās prasības, vēlākais līdz 2011. gada 5. jūnijam, vai tās nodrošina, ka darba devēji un darba ņēmēji ar nolīgumiem ievieš attiecīgos noteikumus, un dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, kas ļauj tām vienmēr garantēt šajā direktīvā noteiktos rezultātus.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikā-cijai. Tās iekļauj arī norādi, ka atsaucē uz direktīvu, kuru atceļ ar šo direktīvu, spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē un kā formulējama minētā norāde.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

17. pants**Atcelšana**

Direktīvu 94/45/EK, kurā grozījumi izdarīti ar II pielikuma A daļā minētajām direktīvām, ar šo atceļ no 2011. gada 6. jūnija, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem II pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos.

Atsaucē uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direk-tīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

18. pants**Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Direktīvas 1. panta 1., 5., 6. un 7. punktu, 2. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktu un h) un i) apakšpunktu, 2. panta 2. punktu, 3. panta 1., 2., 3., 5., 6. un 7. punktu, 4. panta 1., 2. un 3. punktu, 5. panta 1., 3., 5. un 6. punktu, 5. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 6. panta 1. punktu, 6. panta 2. punkta a), d) un f) apakšpunktu, 6. panta 3., 4. un 5. punktu un 7., 8., 9. un 11. pantu, kā arī I pielikuma 1. punkta b), e) un f) apakšpunktu un 4., 5. un 6. punktu piemēro no 2011. gada 6. jūnija.

19. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 6. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā —
Priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. KOHOUT

I PIELIKUMS

PAPILDU PRASĪBAS

(minētas 7. pantā)

1. Lai sasniegtu 1. panta 1. punktā noteiktos mērķus, kā arī 7. panta 1. punktā noteiktajos gadījumos Eiropas Uzņēmumu padomes izveidošanu, sastāvu un kompetenci reglamentē šādi noteikumi:

- a) Eiropas Uzņēmumu padomes kompetenci nosaka atbilstoši 1. panta 3. punktam.

Eiropas Uzņēmumu padomi informē jo īpaši par Kopienas mēroga uzņēmuma vai uzņēmumu grupas struktūru, ekonomisko un finanšu stāvokli, paredzamo attīstību un ražošanu un tirdzniecību. Eiropas Uzņēmumu padomi informē un uzklaua jo īpaši par nodarbinātības stāvokli un paredzamajām tendencēm, investīcijām, būtiskām izmaiņām organizācijā, jaunu darba metožu vai ražošanas procesu ieviešanu, ražošanas pārvietošanu, apvienošanu, uzņēmuma, struktūrvienību vai to ievērojamu daļu darbības apjoma samazināšanu vai slēgšanu un kolektīvu atlaišanu.

Uzklausīšana notiek tā, lai darbinieku pārstāvji varētu tikt ar darba devēju un saņemt pamatotu atbildi par savu izteikto viedokli;

- b) Eiropas Uzņēmumu padomi veido Kopienas mēroga uzņēmuma vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupas darbinieki, kurus no sava vidus ievēlē vai ieceļ darbinieku pārstāvji vai visi darbinieki, ja šādu pārstāvju nav.

Eiropas Uzņēmumu padomes dalībniekus ievēlē vai ieceļ saskaņā ar valstu tiesību aktiem un/vai praksi;

- c) Eiropas Uzņēmumu padomes locekļus ievēlē vai ieceļ proporcionāli Kopienas mēroga uzņēmuma vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupas katrā dalībvalstī nodarbināto darbinieku skaitam, katrai dalībvalstij piešķirot vienu vietu par tādu tajā nodarbināto darbinieku daļu, kas ir 10 % no visās dalībvalstīs nodarbināto darbinieku skaita vai kas ir daļa no minētajiem 10 %;

- d) lai nodrošinātu darbības koordināciju, Eiropas Uzņēmumu padome no sava vidus ievēlē izvēlēto komiteju, kurā ir ne vairāk kā pieci locekļi, kuriem jānodrošina apstākļi darbības regulārai veikšanai.

Tā izstrādā savu reglamentu;

- e) centrālo vadību un jebkuru citu piemērotāka līmeņa vadību informē par Eiropas Uzņēmumu padomes sastāvu;

- f) četrus gadus pēc Eiropas Uzņēmumu padomes izveidošanas tā nolēm, vai sākt sarunas par tā nolīguma noslēgšanu, kas minēts 6. pantā, vai turpināt piemērot papildu prasības, kuras nosaka saskaņā ar šo pielikumu.

6. un 7. pantu piemēro *mutatis mutandis*, ja ir pieņemts lēmums apspriest nolīgumu saskaņā ar 6. pantu, un šādā gadījumā "īpašu pārrunu grupu" aizstāj ar "Eiropas Uzņēmumu padomi".

2. Eiropas Uzņēmumu padomei ir tiesības reizi gadā tikt ar centrālo vadību, lai, pamatojoties uz centrālās vadības sagatavoto ziņojumu, iegūtu informāciju un apspriestos par uzņēmējdarbības attīstību un izredzēm Kopienas mēroga uzņēmumā vai Kopienas mēroga uzņēmumu grupā. Par to informē vietējās vadības.

3. Ja gadās ārkārtas apstākļi vai lēmumi, kas ievērojami skar darbinieku intereses, jo īpaši pārvietošanas gadījumi, uzņēmumu vai struktūrvienību slēgšana vai kolektīva atlaišana, tad izvēlētajai komitejai vai – ja tādas komitejas nav – Eiropas Uzņēmumu padomei ir tiesības tikt informētām. Tai ir tiesības pēc sava lūguma tikt ar centrālo vadību vai jebkuru citu lemtspējīgu atbilstīgāka līmeņa vadību Kopienas mēroga uzņēmumā vai uzņēmumu grupā, lai iegūtu informāciju un apspriestos.

Tiem Eiropas Uzņēmumu padomes dalībniekiem, kas ir ievēlēti vai iecelti struktūrvienībās un/vai uzņēmumos, uz kuriem tieši attiecas minētie apstākļi vai lēmumi, arī ir tiesības piedalīties sanāksmē ar izvēlēto komiteju.

Šai informēšanas un uzklausišanas sanāksmei jānotiek pēc iespējas drīzāk, pamatojoties uz ziņojumu, ko ir sagatavojusi centrālā vadība vai jebkura atbilstīga līmeņa vadība Kopienas mēroga uzņēmumā vai uzņēmumu grupā, kurai atzinumu nodod sanāksmes beigās vai piemērotā termiņā.

Šī sanāksme neskar centrālās vadības prerogatīvas.

Informēšanu un uzklausišanu, kas paredzēta iepriekš minētajos apstākļos, veic, neskarot 1. panta 2. punktu un 8. pantu.

4. Dalībvalstis var paredzēt informēšanas un uzklausišanas sanāksmju vadīšanas noteikumus.

Pirms katras tikšanās ar centrālo vadību Eiropas Uzņēmumu padomei vai izvēlētajai komitejai, kas vajadzības gadījumā paplašināta saskaņā ar 3. punkta otro daļu, ir tiesības tikties bez attiecīgās vadības klātbūtnes.

5. Ciktāl tas ir vajadzīgs tās uzdevumu veikšanai, Eiropas Uzņēmumu padomei vai izvēlētajai komitejai var palīdzēt to izvēlēti eksperti.

6. Eiropas Uzņēmumu padomes darbības izdevumus sedz centrālā vadība.

Attiecīgā centrālā vadība nodrošina Eiropas Uzņēmumu padomes locekļiem tādus finanšu un materiālos resursus, lai tie varētu veikt savus pienākumus pienācīgā veidā.

Jo īpaši sanāksmju organizēšanas un tulkošanas iespēju nodrošināšanas izmaksas, kā arī uzturēšanās un ceļa izdevumus Eiropas Uzņēmumu padomes un izvēlētās komitejas locekļiem apmaksā centrālā vadība, ja vien nav vienojušies citādi.

Lai nodrošinātu atbilstību šiem principiem, dalībvalstis var paredzēt budžeta nosacījumus attiecībā uz Eiropas Uzņēmumu padomes darbību. Tās var jo īpaši noteikt finansējuma ierobežojumus, paredzot tikai viena eksperta darbības izdevumu segšanu.

II PIELIKUMS

A DAĻA

**Atceltā direktīva un tās turpmākie grozījumi
(minēta 17. pantā)**

Padomes Direktīva 94/45/EK	(OV L 254, 30.9.1994., 64. lpp.)
Padomes Direktīva 97/74/EK	(OV L 10, 16.1.1998., 22. lpp.)
Padomes Direktīva 2006/109/EK	(OV L 363, 20.12.2006., 416. lpp.)

B DAĻA

**Termiņi transponēšanai valstu tiesību aktos
(minēti 17. pantā)**

Direktīva	Transponēšanas termiņš
94/45/EK	22.9.1996.
97/74/EK	15.12.1999.
2006/109/EK	1.1.2007.

III PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 94/45/EK	Šī direktīva
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkts	1. panta 2. punkta pirmais teikums
—	1. panta 2. punkta otrais teikums
—	1. panta 3. un 4. punkts
1. panta 3. punkts	1. panta 5. punkts
1. panta 4. punkts	1. panta 6. punkts
1. panta 5. punkts	1. panta 7. punkts
2. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunkts	2. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunkts
—	2. panta 1. punkta f) apakšpunkts
2. panta 1. punkta f) apakšpunkts	2. panta 1. punkta g) apakšpunkts
2. panta 1. punkta g) un h) apakšpunkts	2. panta 1. punkta h) un i) apakšpunkts
2. panta 2. punkts	2. panta 2. punkts
3. pants	3. pants
4. panta 1., 2. un 3. punkts	4. panta 1., 2. un 3. punkts
11. panta 2. punkts	4. panta 4. punkts
5. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts	5. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts
5. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts	5. panta 2. punkta b) apakšpunkts
5. panta 2. punkta d) apakšpunkts	5. panta 2. punkta c) apakšpunkts
5. panta 3. punkts	5. panta 3. punkts
5. panta 4. punkta pirmā daļa	5. panta 4. punkta pirmā daļa
—	5. panta 4. punkta otrā daļa
5. panta 4. punkta otrā daļa	5. panta 4. punkta trešā daļa
5. panta 5. un 6. punkts	5. panta 5. un 6. punkts
6. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts	6. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts
6. panta 2. punkta b) apakšpunkts	6. panta 2. punkta b) apakšpunkts
6. panta 2. punkta c) apakšpunkts	6. panta 2. punkta c) apakšpunkts
6. panta 2. punkta d) apakšpunkts	6. panta 2. punkta d) apakšpunkts
—	6. panta 2. punkta e) apakšpunkts
6. panta 2. punkta e) apakšpunkts	6. panta 2. punkta f) apakšpunkts
6. panta 2. punkta f) apakšpunkts	6. panta 2. punkta g) apakšpunkts
6. panta 3., 4., un 5. punkts	6. panta 3., 4., un 5. punkts
7. pants	7. pants

Direktīva 94/45/EK	Šī direktīva
8. pants	8. pants
9. pants	9. pants
—	10. panta 1. un 2. punkts
10. pants	10. panta 3. punkts
—	10. panta 4. punkts
11. panta 1. punkts	11. panta 1. punkts
11. panta 2. punkts	4. panta 4. punkts
11. panta 3. punkts	11. panta 2. punkts
11. panta 4. punkts	11. panta 3. punkts
12. panta 1. un 2. punkts	—
—	12. panta 1. līdz 5. punkts
—	13. pants
13. panta 1. punkts	14. panta 1. punkts
13. panta 2. punkts	14. panta 2. punkts
—	15. pants
14. pants	16. pants
—	17. pants
—	18. pants
16. pants	19. pants
Pielikums	I pielikums
1. punkta ievadvārdi	1. punkta ievadvārdi
1. punkta a) apakšpunkts (daļēji) un 2. punkta otrā daļa (daļēji)	1. punkta a) apakšpunkts (daļēji)
1. punkta b) apakšpunkts	1. punkta b) apakšpunkts
1. punkta c) apakšpunkts (daļēji) un 1. punkta d) apakšpunkts	1. punkta c) apakšpunkts
1. punkta c) apakšpunkts (daļēji)	1. punkta d) apakšpunkts
1. punkta e) apakšpunkts	1. punkta e) apakšpunkts
1. punkta f) apakšpunkts	1. punkta f) apakšpunkts
2. punkta pirmā daļa	2. punkts
3. punkts	3. punkts
4. punkts	4. punkts
5. punkts	—
6. punkts	5. punkts
7. punkts	6. punkts
—	II un III pielikums

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 15. maijs)

par trīs dalībnieku iecelšanu Grāmatvedības standartu pārskata grupā, kas izveidota ar Lēmumu 2006/505/EK, ar ko izveido Grāmatvedības standartu pārskata grupu, lai konsultētu Komisiju par Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (EFRAG) atzinumu objektivitāti un neitralitāti

(2009/386/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Komisijas 2006. gada 14. jūlija Lēmumu 2006/505/EK, ar ko izveido Grāmatvedības standartu pārskata grupu, lai konsultētu Komisiju par Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (EFRAG) atzinumu objektivitāti un neitralitāti⁽¹⁾, un jo īpaši tā 3. pantu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Lēmuma 2006/505/EK 3. pantu Komisija ieceļ ne vairāk kā septiņus Grāmatvedības standartu pārskata grupas dalībniekus no to neatkarīgo ekspertu vidus, kuru pieredze un kompetence grāmatvedības jomā, jo īpaši finanšu pārskatu jautājumos, ir plaši atzīta Kopienā.

(2) Ar Lēmumu 2007/73/EK⁽²⁾ Komisija 2007. gada 8. februārī iecēla septiņus Grāmatvedības standartu pārskata grupas dalībniekus; grupas dalībnieku amata pilnvaru laiks ir trīs gadi, un tas ir atjaunojams. Tomēr,

lai nodrošinātu pareizu grupas dalībnieku rotāciju, grupa var pieņemt lēmumu par divu vai triju tās dalībnieku aizstāšanu. Grupa ir nolēmusi 2009. gadā aizstāt trīs dalībniekus,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Ar šo Komisija ieceļ Grāmatvedības standartu pārskata grupas trīs dalībniekus, kuru vārdi ir norādīti pielikumā.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2009. gada 15. maijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Charlie MCCREEVY

⁽¹⁾ OV L 199, 21.7.2006., 33. lpp.

⁽²⁾ OV L 32, 6.2.2007., 181. lpp.

PIELIKUMS

DALĪBNIEKU SARAKSTS

Rien VAN HOEPEN

Bernard RAFFOURNIER

Mari PAANANEN

IETEIKUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS IETEIKUMS

(2009. gada 12. maijs)

par privātuma un datu aizsardzības principu īstenošanu saistībā ar radiofrekvenciālās identifikācijas lietojumiem

(izzinots ar dokumenta numuru C(2009) 3200)

(2009/387/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 211. pantu,

apspriedusies ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju,

tā kā:

- (1) Radiofrekvenciālā identifikācija (*RFID*) ir jauns informācijas sabiedrības attīstības virziens, kura ietvaros par neatņemamu ikdienas sastāvdaļu aizvien plašāk kļūst priekšmeti, kas aprīkoti ar mikroelektronikas ierīcēm, kuras spēj automātiski apstrādāt datus.
- (2) *RFID* tiek izmantota aizvien plašāk un tādējādi kļūst par ikdienas dzīves sastāvdaļu virknē jomu, piemēram, loģistikā⁽¹⁾, veselības aprūpē, sabiedriskajā transportā, mazumtirdzniecībā (jo īpaši saistībā ar produktu drošuma uzlabošanu un produktu ātrāku izņemšanu no tirgus), izklaidē, darbā, ceļu nodevu iekasēšanas pārvaldībā, bagāžas pārvaldībā un ceļojuma dokumentos.
- (3) Pateicoties tam, ka *RFID* tehnoloģija ir ļoti perspektīva ekonomikas jomā, kur tā var radīt jaunas uzņēmējdarbības iespējas, samazināt izmaksas un uzlabot efektivitāti, jo īpaši saistībā ar viltošanas apkarošanu un e-atkritumu, bīstamu materiālu un pārstrādātu produktu pārvaldīšanu to aprites cikla beigās, tai ir iespēja kļūt par jaunu izaugsmes un darba vietu radīšanas virzītājspēku, tādējādi ievērojami sekmējot Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanu.

- (4) *RFID* tehnoloģija ļauj no neliela attāluma, bez redzamas mijiedarbības ar *RFID* marķējumu un bez fiziskas saskares starp lasītāju vai rakstītāju un šādu marķējumu īstenot datu, tostarp personas datu, apstrādi. Tādējādi attiecīgā persona var nezināt, ka šāda mijiedarbība notiek.
- (5) *RFID* iespējams izmantot arī, lai apstrādātu datus, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu, to identificējot tieši vai netieši. Šādam lietojumam paredzētas sistēmas var apstrādāt marķējumā saglabātus personas datus, piemēram, personas vārdu, dzimšanas datumu vai adresi, biometriskos datus vai datus, kas saista *RFID* priekšmeta numuru ar sistēmā citviet saglabātiem personas datiem. Turklāt šo tehnoloģiju potenciāli var izmantot tādu personu uzraudzīšanai, kuru īpašumā atrodas viens vai vairāki priekšmeti ar *RFID* priekšmeta numuru.
- (6) *RFID* marķējumu iespējams nemanāmā veidā izvietot it visur, tāpēc, izmantojot šo tehnoloģiju, īpaša uzmanība jāpievērš ar privātumu un datu aizsardzību saistītiem jautājumiem. Tāpēc, pirms tiek plaši uzsākta *RFID* izmantošana, sistēmā jāiestrādā privātuma un informācijas drošības funkcijas ("konstrukcijā iekļautas drošības un privātuma" princips).
- (7) Daudzos ieguvumus ekonomikas un sociālajā jomā *RFID* spēs nodrošināt tikai tad, ja būs īstenoti efektīvi pasākumi personas datu un privātuma aizsardzībai, kā arī atrisināti ar to saistītie ētiskie principi, kas ir galvenais temats diskusijās par to, vai *RFID* tehnoloģija ir pieņemama sabiedrībai.
- (8) Dalībvalstīm un ieinteresētajām personām jo īpaši šajā *RFID* ieviešanas sākumposmā vajadzētu veikt papildu darbības, lai nodrošinātu, ka *RFID* lietojumus uzrauga un ka tiek ievērotas personu tiesības un brīvības.

(¹) COM(2007) 607, galīgā redakcija.

- (9) Komisijas 2007. gada 15. marta paziņojumā "Radiofrekvenču identifikācija (RFID) Eiropā: ceļā uz politikas īstenošanas pasākumiem" ⁽¹⁾ teikts, ka Komisija ar vienu vai vairākiem ieteikumiem precizēs un sniegs vadlīnijas par datu aizsardzības un privātuma aspektiem RFID lietojumos.
- (10) RFID lietojumiem, kas apstrādā personas datus, pilnībā piemēro tiesības un pienākumus saistībā ar personas datu aizsardzību un šādu datu brīvu apriti, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvā 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) ⁽³⁾.
- (11) Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīvā 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu ⁽⁴⁾ noteiktie principi būtu jāpiemēro, izstrādājot RFID lietojumus.
- (12) Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumā ⁽⁵⁾ ietverti norādījumi, kā rīkoties ar izstrādājumiem, kuriem pievienots marķējums un kuri nonāk personu īpašumā, un aicināts veikt privātuma un drošības ietekmes novērtējumus, lai noteiktu un izstrādātu "labākos pieejamos pasākumus", kā nodrošināt RFID sistēmu privātumu un drošību.
- (13) RFID lietojuma operatori būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka datus ne ar kādiem līdzekļiem, kurus varētu izmantot vai nu RFID lietojuma operatori, vai jebkura cita persona, nebūtu iespējams piesaistīt identificētai vai identificējamai fiziskai personai, izņemot, ja šādus datus apstrādā atbilstīgi piemērojamiem principiem un tiesību normām attiecībā uz datu aizsardzību.
- (14) Komisijas 2007. gada 2. maija paziņojumā "Datu aizsardzības veicināšana, izmantojot privātuma uzlabojošas tehnoloģijas (PUT)" ⁽⁶⁾ ir skaidri noteikts, ka, lai samazinātu personas datu apstrādi un vienmēr, kad iespējams, izmantotu anonīmus vai pseidoanonīmus datus, jāatbalsta PUT izstrādāšana un tas, ka PUT izmanto par datu apstrādi atbildīgās personas un fiziskas personas.
- (15) Komisijas 2006. gada 31. maija paziņojumā "Drošas informācijas sabiedrības stratēģija – Dialogs, partnerība un iespējas" ⁽⁷⁾ atzīts, ka dažādība, atvērtība, savietojamība, izmantojamība un konkurence ir svarīgs informācijas sabiedrības virzītājspēks, uzsvērtā dalībvalstu un valsts pārvaldes loma, lai uzlabotu izpratni un veicinātu labu drošības paņēmieni izmantošanu, kā arī izteikts aicinājums privātā sektora ieinteresētajām personām sākt rīkoties, lai izveidotu izmaksu ziņā pieejamas drošības sertifikācijas shēmas produktiem, procesiem un pakalpojumiem saistībā ar konkrētiem lietojumiem ES, jo īpaši attiecībā uz privātumu.
- (16) Padomes 2007. gada 22. marta Rezolūcijā par drošas informācijas sabiedrības stratēģiju Eiropā ⁽⁸⁾ dalībvalstis tiek aicinātas veltīt pienācīgu uzmanību nepieciešamībai nepieļaut jaunus un cīnīties ar esošajiem drošības apdraudējumiem elektronisko sakaru tīklos.
- (17) Kopienas līmenī izstrādāta sistēma privātuma un datu aizsardzības ietekmes novērtējumu īstenošanai nodrošinās, ka visas dalībvalstis saskaņoti ievēros šo ieteikumu. Šādas sistēmas izveidošanai vajadzētu pamatoties uz pašreizējo praksi un pieredzi, kas gūta dalībvalstīs un trešās valstīs, kā arī darbu, ko veikusi Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūra (ENISA) ⁽⁹⁾.
- (18) Komisija nodrošinās vadlīniju izstrādāšanu Kopienas līmenī par informācijas drošības pārvaldību RFID lietojumos, pamatojoties uz pašreizējo praksi un pieredzi, kas gūta dalībvalstīs un trešās valstīs. Dalībvalstīm vajadzētu piedalīties šajā procesā un iedrošināt piedalīties privātas struktūras un iestādes.
- (19) Pirms ieviest RFID lietojumu, operatora īstenots privātuma un datu aizsardzības ietekmes novērtējums nodrošinās informāciju, kas nepieciešama, lai veiktu atbilstošus aizsardzības pasākumus. Šādi pasākumi būs jāuzrauga un jāpārskata visā RFID lietojuma ekspluatācijas laikā.
- (20) Mazumtirdzniecības nozarē privātuma un datu aizsardzības ietekmes novērtējumam attiecībā uz izstrādājumiem ar RFID marķējumu, kurus pārdod patērētājiem, vajadzētu nodrošināt nepieciešamo informāciju, lai noteiktu, vai ir iespējams privātuma vai personas datu aizsardzības apdraudējums.

⁽¹⁾ COM(2007) 96, galīgā redakcija.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽³⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 91, 7.4.1999., 10. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 101, 23.4.2008., 1. lpp.

⁽⁶⁾ COM(2007) 228, galīgā redakcija.

⁽⁷⁾ COM(2006) 251, galīgā redakcija.

⁽⁸⁾ OV C 68, 24.3.2007., 1. lpp.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 460/2004 2. panta 1. punkts (OV L 77, 13.3.2004., 1. lpp.).

- (21) Informācijas drošības un privātuma pasākumus visā ar *RFID* izmantošanu saistītajā uzņēmējdarbības procesā var palīdzēt pārvaldīt starptautisku standartu (piemēram tādu, ko izstrādājusi Starptautiskā Standartizācijas organizācija (ISO)), rīcības kodeksu un ES normatīvajai bāzei atbilstošas labākās prakses izmantošana.
- (22) *RFID* lietojumiem, kas skar sabiedrību kopumā, piemēram, elektroniskās biļetes sabiedriskajā transportā, ir nepieciešami piemēroti aizsargpasākumi. Attiecībā uz informācijas drošību un privātumu īpaši būtiski ir tādi *RFID* lietojumi, kas ietekmē privātpersonas, piemēram, ja tiek apstrādāti to biometriskie identifikācijas dati vai ar veselību saistīti dati, un tāpēc tiem jāpievērš pastiprināta uzmanība.
- (23) Sabiedrībai kopumā jāapzinās pienākumi un tiesības, kas piemērojamas saistībā ar *RFID* lietojumiem. Tāpēc to pušu pienākums, kuras ievieš šo tehnoloģiju, ir informēt attiecīgās personas par šādiem lietojumiem.
- (24) Sabiedrības un mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) informēšana par *RFID* funkcijām un iespējām palīdzēs pilnvērtīgi izmantot šīs tehnoloģijas ekonomisko potenciālu, vienlaicīgi mazinot risku, ka to varētu izmantot sabiedrībai nevēlamā veidā, un padarot to pieņemamāku iedzīvotājiem.
- (25) Komisija piedalīsies šā ieteikuma īstenošanā tieši un netieši, veicinot dialogu un sadarbību starp ieinteresētajām personām, jo īpaši – izmantojot Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogrammu (KJP), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1639/2006/EK ⁽¹⁾, un Septīto pētniecības pamatprogrammu (FP7), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1982/2006/EK ⁽²⁾.
- (26) Kopienas līmenī ir būtiski pētīt un attīstīt privātumu uzlabojošas zemu izmaksu tehnoloģijas un informācijas drošības tehnoloģijas, lai veicinātu to plašāku ieviešanu ar pieņemamiem nosacījumiem.
- (27) Šajā ieteikumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Šā ieteikuma mērķis jo īpaši ir nodrošināt to, ka pilnībā tiek ņemts vērā privātums un ģimenes dzīve, un personas datu aizsardzība,

AR ŠO IESAKA.

Ieteikuma joma

1. Šajā ieteikumā sniegti norādījumi dalībvalstīm par to, kā projektēt un ekspluatēt *RFID* lietojumus likumīgā, ētiski, sociāli un politiski pieņemamā veidā, ievērojot tiesības uz privātumu un nodrošinot personas datu aizsardzību.
2. Šajā ieteikumā sniegti norādījumi par pasākumiem, kas veicami *RFID* lietojumu ieviešanai, lai nodrošinātu, ka, tos ieviešot, tiktu ievēroti tie valstu tiesību akti, ar kuriem ievieš Direktīvu 95/46/EK, Direktīvu 1999/5/EK un Direktīvu 2002/58/EK (ja tādi ir).

Definīcijas

3. Šajā ieteikumā piemēro Direktīvā 95/46/EK noteiktās definīcijas. Piemēro arī šādas definīcijas:
 - a) “radiofrekvenciālā identifikācija” (*RFID*) ir elektromagnētiskā starojuma viļņu vai reaktīvās induktīvās saites (*reactive field coupling*) izmantošana spektra radiofrekvenču daļā, lai nodrošinātu sakarus ar marķējumu, izmantojot dažādas modulācijas un kodēšanas shēmas, lai unikālā veidā nolasītu radiofrekvenciālā marķējuma identitāti vai citus tajā saglabātos datus;
 - b) “*RFID* marķējums” jeb “marķējums” ir vai nu *RFID* ierīce, kura spēj ģenerēt radiosignālu, vai arī *RFID* ierīce, kura (atkarībā no ierīces veida) atpakaļsavieno, atpakaļizplata vai atstaro un modulē nesējsignālu, kas saņemts no lasītāja vai rakstītāja;
 - c) “*RFID* lasītājs vai rakstītājs” jeb “lasītājs” ir stacionāra vai mobila datu uztveršanas un identifikācijas ierīce, kas izmanto radiofrekvences spektra elektromagnētiskos viļņus vai reaktīvo induktīvo saiti (*reactive field coupling*), lai ierosinātu un nodrošinātu modulētu datu saņemšanu no marķējuma vai marķējumu grupas;
 - d) “*RFID* lietojums” jeb “lietojums” ir lietojums, kad, izmantojot marķējumu un lasītājus, tiek apstrādāti dati un kuru atbalsta ar papildsistēmu un sakaru tīkla infrastruktūru;
 - e) “*RFID* lietojuma operators” jeb “operators” ir fiziska vai juridiska persona, iestāde, aģentūra vai jebkura cita struktūra, kas atsevišķi vai kopā ar citām nosaka, kāds ir lietojuma mērķis un izmantojamie līdzekļi, tostarp par personas datu apstrādi atbildīgās personas *RFID* lietojumā;

⁽¹⁾ OV L 310, 9.11.2006., 15. lpp.

⁽²⁾ OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.

- f) "informācijas drošība" ir informācijas konfidencialitātes, integritātes un pieejamības saglabāšana;
- g) "uzraudzība" ir jebkura darbība, ko īsteno ar mērķi noteikt, novērot, kopēt vai reģistrēt datus par personas atrašanās vietu, pārvietošanos, darbības vai stāvokli.

Privātuma un datu aizsardzības ietekmes novērtējumi

- 4. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka nozare sadarbībā ar attiecīgām pilsoniskās sabiedrības ieinteresētajām personām sagatavo privātuma un datu aizsardzības ietekmes novērtējuma sistēmu. Šī sistēma iesniedzama apstiprināšanai 29. panta datu aizsardzības darba grupai 12 mēnešu laikā pēc šā ieteikuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- 5. Dalībvalstīm vajadzētu nodrošināt, ka operatori, neskarot to pienākumus, kas noteikti Direktīvā 95/46/EK, īsteno šādas darbības:
 - a) sagatavo novērtējumu par to, kā lietojuma īstenošana ietekmēs personas datu un privātuma aizsardzību, tostarp par to, vai lietojumu varētu izmantot privātpersonu uzraudzībai. Novērtējuma detalizācijas līmenim vajadzētu atbilst tam, cik lielā mērā konkrētais lietojums varētu apdraudēt privātumu;
 - b) īsteno pienācīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu personas datu un privātuma aizsardzību;
 - c) ieceļ personu vai personu grupu, kas atbildīgas par novērtējumu un tehnisko un organizatorisko pasākumu turpmākas piemērotības pārskatīšanu, lai nodrošinātu personas datu un privātuma aizsardzību;
 - d) novērtējumu dara pieejamu kompetentajai iestādei vismaz sešas nedēļas pirms lietojuma ieviešanas;
 - e) kad ir pieejams 4. punktā aprakstītais privātuma un datu aizsardzības ietekmes novērtējums, īsteno iepriekš minētos noteikumus saskaņā ar to.

Informācijas drošība

- 6. Dalībvalstīm vajadzētu palīdzēt Komisijai noteikt, kādi ir tie lietojumi, kas varētu radīt informācijas drošības apdraudējumus, kuri skar sabiedrību kopumā. Attiecībā uz šādiem

lietojumiem dalībvalstīm vajadzētu nodrošināt, ka operatori kopā ar valstu kompetentajām iestādēm un pilsoniskās sabiedrības organizācijām izstrādā jaunas vai piemēro jau esošas shēmas, piemēram, sertifikāciju vai operatoru pašnovērtējumu, lai pierādītu, ka attiecībā uz novērtētajiem riskiem ir izveidots pienācīgs informācijas drošības un privātuma aizsardzības līmenis.

Informācija un RFID izmantošanas pārredzamība

- 7. Neskarot par datu apstrādi atbildīgo personu pienākumus, kas noteikti Direktīvā 95/46/EK un Direktīvā 2002/58/EK, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka operatori sagatavo un publicē īsu, precīzu un viegli saprotamu informācijas kopsavilkumu par katru savu lietojumu. Minētajā dokumentā iekļaujama vismaz šāda informācija:
 - a) operatoru identitāte un adrese;
 - b) lietojuma mērķis;
 - c) kādus datus šajā lietojumā apstrādās, jo īpaši, ja tiks apstrādāti personas dati, kā arī – vai tiks veikta uzraudzība, lai sekotu marķējuma atrašanās vietai;
 - d) privātuma un datu aizsardzības ietekmes novērtējuma kopsavilkums;
 - e) iespējamie ar privātumu saistītie riski (ja tādi ir) saistībā ar marķējuma izmantošanu lietojumā un pasākumi, kurus personas var īstenot šo risku mazināšanai.
- 8. Izmantojot visā Eiropā kopēju apzīmējumu, ko izstrādājušas Eiropas standartizācijas organizācijas ar attiecīgo ieinteresēto personu atbalstu, dalībvalstīm vajadzētu nodrošināt, ka operatori īsteno pasākumus, lai iedzīvotājus informētu par lasītāju esamību. Uz šā apzīmējuma vajadzētu norādīt arī operatora identifikācijas datus un kontaktpersonu, lai iedzīvotāji varētu saņemt lietojuma informācijas politiku.

RFID lietojumi mazumtirdzniecībā

- 9. Izmantojot visā Eiropā kopēju apzīmējumu, ko izstrādājušas Eiropas standartizācijas organizācijas ar attiecīgo ieinteresēto personu atbalstu, operatoriem vajadzētu informēt iedzīvotājus par uz izstrādājumiem izvietotām vai tajos iestrādātu marķējumu.

10. Veicot privātuma un datu aizsardzības ietekmes novērtējumu, kā aprakstīts 4. un 5. punktā, lietojuma operatoram būtu īpaši jāizvērtē, vai marķējums, kas izvietots uz tādiem izstrādājumiem vai iestrādāts tādos izstrādājumos, kurus patērētājiem pārdod mazumtirgotāji, kas nav konkrētā lietojuma operatori, nevar radīt draudus privātumam vai personas datu aizsardzībai.
11. Mazumtirgotājiem savos lietojumos izmantotais marķējums būtu jādeaktivē vai jānoņem tirdzniecības vietā, izņemot, ja patērētāji pēc tam, kad viņi ir informēti par 7. punktā aprakstīto politiku, piekrist, ka marķējumu nedeaktivē. Ar marķējuma deaktivāciju būtu jāsaprot jebkurš tāds process, ar kuru pārtrauc marķējuma mijiedarbību ar vidi un kura īstenošanai nav nepieciešama patērētāja aktīva līdzdalība. Mazumtirgotājam marķējumu vajadzētu deaktivēt vai noņemt nekavējoties un bez maksas. Patērētājiem vajadzētu būt iespējai pārliecināties, ka deaktivācija vai noņemšana ir notikusi.
12. Šā ieteikuma 11. punktu nevajadzētu piemērot, ja privātuma un datu aizsardzības ietekmes novērtējumā secināts, ka marķējums, kas izmantots mazumtirdzniecības lietojumam un saglabā darbību ārpus tirdzniecības vietas, nerada iespējamu privātuma vai personas datu aizsardzības apdraudējumu. Tomēr mazumtirgotājiem vajadzētu bez maksas darīt pieejamus vienkāršus līdzekļus, ar kuriem nekavējoties vai vēlāk minēto marķējumu var noņemt.
13. Marķējuma deaktivēšana vai noņemšana nedrīkstētu būt saistīta ne ar kādu mazumtirgotāja vai ražotāja juridisko saistību pret patērētāju ierobežošanu vai pārtraukšanu.
14. Šā ieteikuma 11. un 12. punktam būtu jāattiecas tikai uz tiem operatoriem, kas ir mazumtirgotāji.

Izpratnes padziļināšanas pasākumi

15. Dalībvalstīm sadarbībā ar nozari, Komisiju un citām ieinteresētajām personām vajadzētu veikt piemērotus pasākumus, lai informētu un padziļinātu iestāžu un uzņēmumu, jo īpaši MVU, izpratni par potenciālajiem ieguvumiem un risku, kas saistīts ar *RFID* tehnoloģijas izmantošanu. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš informācijas drošības un privātuma aspektiem.
16. Dalībvalstīm sadarbībā ar nozari, pilsoniskās sabiedrības apvienībām, Komisiju un citām ieinteresētajām personām

vajadzētu noteikt un sniegt labas prakses piemērus par *RFID* lietojumu ieviešanu, lai informētu par tiem sabiedrību un padziļinātu tās izpratni par šo jomu. Dalībvalstīm vajadzētu arī veikt piemērotus pasākumus, piemēram, liela mēroga izmēģinājuma projektus, lai veicinātu sabiedrības izpratni par *RFID* tehnoloģiju, tās priekšrocībām, radīto risku un lietošanas īpatnībām, kas palīdzētu plašāk ieviest šo tehnoloģiju.

Pētniecība un attīstība

17. Dalībvalstīm būtu jāsadarbjas ar nozari, attiecīgām pilsoniskās sabiedrības ieinteresētajām personām un Komisiju, lai, jau sākot ar agrīnu *RFID* lietojumu izstrādāšanas posmu, veicinātu un atbalstītu "integrētas drošības un privātuma aizsardzības" principu.

Turpmākie pasākumi

18. Dalībvalstīm vajadzētu veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai ar šo ieteikumu iepazītos visas ieinteresētās personas, kas Kopienā iesaistītas *RFID* lietojumu projektēšanā un ekspluatācijā.
19. Dalībvalstis vēlākais 24 mēnešus pēc šā ieteikuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* informē Komisiju par saistībā ar šo ieteikumu veiktajiem pasākumiem.
20. Trīs gadu laikā pēc šā ieteikuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* Komisija sagatavo ziņojumu par šā ieteikuma īstenošanu, efektivitāti un ietekmi uz operatoriem un patērētājiem, jo īpaši attiecībā uz 9. līdz 14. punktā iekļautajiem ieteikumiem.

Adresāti

21. Šis ieteikums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2009. gada 12. maijā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Viviane REDING

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri: 1 līdz 32 lappuses: EUR 6
33 līdz 64 lappuses: EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses: cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>